

## عیشق) و (مه‌ی) وه‌ک دوو چه‌مکی بنه‌ره‌تی له شیعره‌کوردیه‌کانی مه‌لاوه‌سماندا

م.ی. پشتیوان ئەسعد کهریم

به‌شی شیکاری نه‌خۆشیه‌کان، په‌یمانگی ته‌کنیکی سۆران، زانکۆی پۆلیته‌کنیکی هه‌ولیر، هه‌ولیر، هه‌ریمی

کوردستان، عیراق

[pshtiwan.kareem@epu.edu.iq](mailto:pshtiwan.kareem@epu.edu.iq)

م.ی. هاوکار جمیل محمد

به‌شی سیسته‌مه‌ زانیاریه‌ کارگێریه‌کان، کۆلیژی ته‌کنیکی شه‌قلاوه، زانکۆی پۆلیته‌کنیکی هه‌ولیر،

هه‌ولیر، هه‌ریمی کوردستان، عیراق

[hawkar.mohammed@epu.edu.iq](mailto:hawkar.mohammed@epu.edu.iq)

پ.ی.د. نازاد احمد محمود،

به‌شی کارگێری کار، زانکۆی پۆلیته‌کنیکی هه‌ولیر- کۆلیژی ته‌کنیکی کارگێری هه‌ولیر. کوردستان.

[azad.mahmood@epu.edu.iq](mailto:azad.mahmood@epu.edu.iq)

### پوخته

### زانیاریه‌کانی توێژینه‌وه

ئهم توێژینه‌وه‌یه له به‌های مژاره سه‌ره‌کیه‌وه خۆی ده‌بینینه‌وه، که  
(عیشق و مه‌ی وه‌ک دوو چه‌مکی بنه‌ره‌تی له شیعره‌ کوردیه‌کانی مه‌لا  
وه‌سمان)دا، دیاره‌ بابه‌ته‌که، که مه‌لا وه‌سمان داینامۆیه‌تی باس و  
سه‌برده‌ی عیشق و عاشق بۆ مه‌عشووقه‌که‌ی که بونیاتی بابه‌ت ره‌های  
ئاشکراکردنی رۆحی شانازییه‌ بۆ مه‌عشووقه‌که‌ی. خال و ناوه‌نده‌کانی:  
مه‌ی و مه‌یخانه و ساقی له ناو شیعره‌کاندا چکه‌ره‌ ده‌کات و به‌رده‌گریت.  
ئهم توێژینه‌وه‌یه له پێشه‌کیه‌ک و دووبه‌ش پیکهاتوه، له‌به‌شی یه‌که‌می  
ئهم توێژینه‌وه‌یه‌دا جۆره‌کانی عیشق دیاری ده‌کات، ئهو هیمایانه‌ی که  
به‌کاره‌ینراون له لایهن شاعیره‌وه، پێوه‌ری عیشقه‌که‌ی ئاشکرا ده‌کات،  
توێژینه‌وه‌که‌ چه‌قی ئهو ناوه‌نده‌ پرسیاره‌ یه‌کلا ده‌کاته‌وه، که نایا عیشقی

به‌رواری توێژینه‌وه:

وه‌رگرتن: ٢٠٢١/٩/١

په‌سه‌ندکردن: ٢٠٢١/١٠/٢٧

بلاو کردنه‌وه: پاییزی ٢٠٢١

ووشه‌ سه‌ره‌کیه‌کان

Love, alcohol, symbol,  
Mullah Wasman, Sufi  
poetry.

Doi:

10.25212/lfu.qzj.6.4.46

شاعیر، عیشقیکی: خودایی یان دونیاییه؟ ئەمە سەرەپایی چەندین پیناسەى چەمكى عیشق و جۆرهكانى، مەى و مەپخانه و بەهائى رۆحى و عیشقیان روون كراونه تەوه.

بەشى دووهمى تووژینەوه، مەعشوقەكانى شاعیر، كە بریتین لە: خودا، پیغەمبەر، پيشه‌وای تەریقەت (شیخ عوسمانى تەویله) و یار، دیارى دەكات، هەریه‌كەیان دەخاتە بەرباس و لیكۆلینەوه، دواتر ناوەندیك لە پانتایی عیشقى بەهیز و بی هیزدا دەكاتە ئامانج، هەروەها لەباسى (مەى) دا ئایدیای حەلال و حەرام فەرامۆش ناکات، بە بەلگە روونکردنەوه و راقە بەرچاوه‌كەوئیت.

دواتر ئەم تووژینەوه لەبارەى شیعەرە كوردییەكانى مەلا وەسمان هەولێكى بەكەم جارە و تازەى خستۆتەرۆو، ئەویش، ئامارى غەزەلەكان و دپرى غەزەلەكانى كەردۆنە ئامانج و بە شیوازی بیركارى و ئاماری: (عاشق و عوششاق و حوب و مەحبوب و یار و دولبەر و ئەحباب و دۆست و مەى و شەراب ...) نیشان داوه. لە كۆتایی تووژینەوه‌كەدا ئەنجام و لیستی سەرچاوه‌كان، پوختەى بە زمانى عەرەبى و ئینگلیزى خراونه تەرۆو.

## پيشه‌كى:

عیشق سەرچاوه‌ى بنەرەتى شیعری (مەلا وەسمان)<sup>1</sup>، شاعیر ئەم لایەنەى بە جەخت و توخ نیشانداوه، بە وردەكارى و شیوازی جوانى سۆفیانه<sup>2</sup> دەریبەرپووه، هەولیداوه ئەم عیشقه بکاته رەنگرپژى شیعەرەكانى، لەگەڵ مەى تیکەلى كەردووه و بۆ ئەوهى زیاتر و جوانتر و قوولتر لە عیشقه‌كەى بدوئیت.

<sup>1</sup> مەلا وەسمانى شاعیر، ناوی تەواوی (مەلا عوسمانى كورپى حاجى ئیسماعیل) ه، لە سالى ١٨٠٦ لەگەرەكى دەرگەزینی شاری سلیمانی لە داىكبووه، شاعیر دوو نازناوی شیعری هەبووه (حەزین، فایق) هەروەها نازناوی شیخیتى (عماالدین) بووه و لە ناو خەلكى بە مەولانا ناسراوه، لە سالى ١٨٨٩ كۆچى دواى كەردووه و لە خانەقاكەى خۆى نێزراوه. (شوان: ٢٠١٢، ٣١٥ - ٣١٦).

<sup>2</sup> شیعەرەكانى مەلا وەسمان بە دەورى شیعری سۆفیانه‌دا دەسورپینەوه، لەبەر ئەوه بە پێویستمان نەزانى تەوه‌رى تاییهت لە بەشى تیۆرى تووژینەوه‌كەماندا لەبارەى (شیعری سۆفیانه) وه بۆ تەرخان بكەین. لە بەشى پراكتیکدا بە شیوه‌ى راسته‌وه‌خۆ له زۆر شوینەوه لە بارەى دواوین.

سنوور و ناویشانی تووژینه‌وه:

سنووری تووژینه‌وه‌که‌مان خووی له چوارچیوهی چه‌مکه‌کانی (عیشق، مه‌ی) و چۆنیه‌تی مامه‌له‌کردنی شاعیر (مه‌لاوه‌سمان) له‌گه‌ل ئەم دووچه‌مکه‌دا، هه‌روه‌ها چۆنیته‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌شعیره کوردیه‌کانیدا ده‌بینیته‌وه، بۆیه ناویشانی تووژینه‌وه‌که‌مان کردووه‌به: (عیشق) و (مه‌ی) وه‌ک دوو چه‌مکی بنه‌رته‌ی له‌شعیره‌کوردیه‌کانی مه‌لاوه‌سماندا.

هۆکاری هه‌لبژاردنی تووژینه‌وه‌که:

هۆکاری هه‌لبژاردنی تووژینه‌وه‌که‌مان په‌یوه‌سته‌به‌دوو هۆکاری گرینگه‌وه:

١. (مه‌لاوه‌سمان) په‌کێکه‌له‌شاعیرانی کلاسیکی کرمانجی ناوه‌راست، هاوسه‌رده‌می (نالی، سالم، کوردی) ژباوه، پ.د. ئیبراهیم ئەحمەد شوان پیی وایه: (که‌چواره‌م کوچکه‌ی بابانه، ئەگه‌ر نالی، سالم، کوردی) وه‌ک سێکوچکه‌ی بابان سه‌یربکریڻ، ئەوه مه‌لاوه‌سمان چواره‌م کوچکه‌ی بابانه، چونکه‌هاوسه‌رده‌می ئەوانه، شعیره‌کانی هاوه‌یزی شیعری ئەوان نه‌بووبی که‌متریش نه‌بووه) (شوان: ٢٠١٢، ٣١٦)، به‌لام له‌تووژینه‌وه‌ی ئەکادیمییدا که‌متر لای لیکراوه‌ته‌وه‌و به‌ده‌م شعیره‌کانیه‌وه‌چوونه.

٢. (عیشق و مه‌ی) دوو زاراوه‌ی سه‌ره‌کی شعیره‌کانیه‌تی، وه‌ک دوو چه‌مکی بنه‌رته‌ی له‌شعیره‌کانیدا ره‌نگی داونه‌ته‌وه.

گرفت و گرنگی تووژینه‌وه‌که:

گرفتی ئەم تووژینه‌وه‌یه‌گه‌ران و سه‌لمانندی چه‌مکی (عیشق) و (مه‌ی) له‌شعیره‌کانی مه‌لاوه‌سماندا، که‌وه‌ک دووچه‌مکی بنه‌رته‌ی و سوورانه‌وه‌ی ته‌واوی شعیره‌کانی به‌ده‌وری ئەم دوو چه‌مکه‌دا، هه‌ر بۆیه هه‌ولمانداوه‌به‌شیاو‌زی ئامار و رێژه‌کانیان له‌سه‌ر ئاستی دیره‌شعیر و غه‌زه‌لدا ئامانجه‌که‌مان بپیکین، گرنگی تووژینه‌وه‌که‌ش خووی له‌م خاله‌دا ده‌بینیته‌وه.

میتۆدی تووژینه‌وه‌که:

له‌سه‌ر میتۆدی وه‌سف-شیکاریی تووژینه‌وه‌که‌ئه‌نجامدراوه، هاوکات پشت به‌میتۆدی ئاماریش به‌ستراوه، بۆ ده‌رخستنی خشته‌ی ئاماریی له‌به‌کاره‌ینانی وشه‌و ده‌سته‌واژه‌و هێماکانی په‌یوه‌ست به‌(عیشق) و (مه‌ی).

بابه‌تی تووژینه‌وه: باس و خواستی عیشقه بۆ مه‌عشوقه‌که‌ی، بارودۆخی خۆی ئاشکرا ده‌کات و شانازی به مه‌عشوقه‌که‌ی ده‌کات، که چه‌ندین ئاسته‌نگی له‌به‌رده‌م بێت روو له مه‌عشوقه‌که‌ی وه‌رناگێرێت، له‌ناو شیعره‌کاندا مه‌ی و مه‌یخانه و ساقی بابه‌تیکێ گه‌رم گۆره‌.

ئامانجی تووژینه‌وه: ده‌ستنیشانکردنی جووره‌کانی عیشق و ئه‌و هێمایانه‌ی، که به‌کاری هێناون تاوه‌کو راده‌ی عیشقه‌که‌ی پیشان بدرێت، هه‌روه‌ها ئامانجمانه ئه‌وه دهربخه‌ین، ئایا شاعیر عیشقه‌که‌ی خوداییه یاخود دونیاییه؟.

پلانی تووژینه‌وه: ئه‌م تووژینه‌وه‌یه له دوو به‌ش پیکهاتوه، به‌شی یه‌که‌م: تیورییه دابه‌شکراوه‌ته‌ سه‌ر سه‌ ته‌وه‌ر. ته‌وه‌ری یه‌که‌م: چه‌مک و زاراوه‌ی عیشق. ته‌وه‌ری دووهم: چه‌مک و زاراوه‌ی مه‌ی. ته‌وه‌ری سه‌یه‌م: مه‌زاندنی هێما. به‌شی دووهم: له چه‌ند ته‌وه‌ریک پیکدی‌ت، ته‌وه‌ری یه‌که‌م: مه‌عشوقه‌که‌ی مه‌لا وه‌سه‌مان، ته‌وه‌ری دووهم: عیشقه‌که‌ی له نیوان توانایی به‌هیزی و لاوازیدا، ته‌وه‌ری سه‌یه‌م: مه‌یخواردنه‌وه له نیوان هه‌لال و هه‌رامدا، ته‌وه‌ری چواره‌م: مه‌ی و ساقی مه‌یخانه، ته‌وه‌ری پینجه‌م: عیشق و مه‌ی ناساندن و شانازی کردن، له کو‌تایی باسه‌که‌دا خسته‌یه‌کی ئاماری خراوته‌ پوو، دواتر ئه‌نجامه‌کانی تووژینه‌وه به‌ خال دیاری کراون، له کو‌تایدا لیستی سه‌رچاوه‌کان دانراون.

## به‌شی یه‌که‌م

### چه‌مکی عیشق و پیناسه:

شیعری سو‌فیانه لیوان لیوه له هه‌لچوونی ده‌روونی هه‌ست پیکراو، شیعریک پراوپر له پایه‌کانی هونه‌ری، که هێما و ئاماژه‌ی زۆری له خو‌گرتووه، تیکسته‌کانیشیان پره له تاقیکردنه‌وه‌ی راستگۆیی و خاوی‌نی و دوور له دروستکراو. ئه‌م ئه‌ده‌به‌ش گرینگییه‌کی بێ هه‌ژمار به‌ عیشقی خودایی و مه‌جازی ده‌دات، بێگومان به‌ هه‌سه‌نگاندن و شیکردنه‌وه‌ی تیکسته ئه‌ده‌بیه‌کان زیاتر ئاشکرا ده‌بن، که چه‌مکه‌کانی (مه‌ی) پیشان ده‌دات و دۆخی عیشقه‌که‌ی خۆیمان بۆ دهرده‌خات، به‌کاره‌ینانی ده‌سته‌واژه‌کانی ئه‌م هێمایانه بۆ گوزارشتکردنه له بلێسه‌ی ده‌روون به‌رامبه‌ر مه‌عشوقه‌که‌ی. زۆر جار ده‌سته‌واژه‌ی عیشق له شوینی خو‌شه‌ویستی به‌کاردی‌ت جیاوازی کردنیان ئاسان نابێ، به‌و مانایه‌ی له تیکستی ئه‌ده‌بیدا مه‌به‌ست و قوولی گوزارشته‌کان رۆل ده‌بینن.

عيشق واته (وابهسته بوونى دلّه پيى، بهشپوهيهكى توند) (ئىنتهرنيت: 5:00: 2021) عيشق به قۇناغى زىدهرهوپيكردن دانراوه، لهگهله ئه مهشدا عيشق پايه و قۇناغيكه له خۇشهويستى به پېژهى وابهسته بوون مه دلولى گونجاوى بۇ داده نپن.

لاى سؤفيه كان عيشق واتاى زورى ههيه و (له روانگهى عاريف و سؤفيه كان، په نهانى و نهينى خيلقەت له وشهى عيشق دا كورت بۆته وه) (ره وه ندى: 20:4: 96) سؤفيه كان باس له ويستى خودا ده كه ن، كه خوى پيشانى مه خلوقات بدات به گه وهه ريكى شاراوه نه مپننپته وه.

(بنه رپه تى خۇشه ويستى راسته قينه وازهينانه له سوودى كه سى، هه ر كاتيک مرؤف له شتى مادى دوور بكه ويته وه، هه نگاويك له خۇشه ويستى روحى نزيك ده بيتته وه له سه ر بونىادى ويئاي ره هاى ته واو، ئه ويش خۇشه ويستى بۇ زاتى خودا) (فتاتين: 50: 2018) ئه مه ش بۇ پادا شت و ترسان نيبه، به قه د ئه وهى خۇشه ويستى تاك لايه نيبه چاوه رپى وه لام نيبه، به لكو تامه زرؤبى ومه يلى بؤى هه يه.

(هيج كه سيك نابيتته خاوه ن دلپكى ميهره بان و ئاكارپكى جوان و هزرپكى روون و پوچپكى خاوپن، ئه گه ر سوودى له خۇشه ويستى وه رنه گرته بى له ژيانى دا) (حسينى: 159: 2021). كه واته رق و كينه دژى خۇشه ويستى و عيشقن، مرؤقى پاك و بيگه ر له روح و ره فتار شايانى ئه م پايه ن.

بوونى خۇشه ويستى و سؤز له ناو سؤفيگه رى ئيسلامى دا ره گ و رپشه ي قورئانى و رپنماييه ئاينيه كان دا هه يه، له قورئانى پيرؤزدا بوونى خۇشه ويستى راستگويى گرنگتين ئاماژه و پيوهره كانى باوه رن (والدين آمنوا أشد حبا لله) (البقرة/165) هه ر بؤيه سؤفيه كان خۇشه ويستيان كر دوته ناوه ندى ره فتاره كانيان بۇ تيگه يشتن له راستى. (بلندترين ئاستى خۇشه ويستى له جه وهه رى راستيدا جئ به جئ ده بئ) (حسينى: 159: 2021) عيشق له جه وهه رى راستى دا به ستراره ته وه به خۇشويستنى هه موو گه ر دوون، هه رچى خۇشه ويستى مرؤقه كانه راستگوييه كه ي ده گه رپته وه بۇ جه وهه رى مرؤقه كان.

عيشق دوو جؤرى هه يه: يه كپكيان: حه قيقيه و ئه وهى ديكه: مه جازيبه، هه ر دوو كيان جؤرپكن له پابه ندبوونيان به خۇشويستنى مه عشوق و باجدان له پيناويدا.

1- (عيشقى خودا بئ: خۇشويستنى خودا و سيفه ت و كر ده وه كانپه تى، له به ر ئه وهى جه وهه رى

بوونه ته واو كه رى هه موو ته واو كراوه كانه.

2- عيشقى مه جازى ده بيتته دوو جؤر:

آ- عيشقى رۆحى: خۆشهويستيهكى بېگهرده، خالييه له ئارهزوو و قازانج.

ب- عيشقى جنسى: ههزو ئارهزوييهكى سېكسييه و مهبهستىكى چيژوهرگرتنه (حسينى):  
(2021: 160).

له خۆشهويستى رۆحى بهرامبه مرۆقه كاندا، مرۆف له خودپه رستى و بهر بهسته كان دهردهچيت، له م جۆره ياندا رۆح نهرم و له سه رخۆ، هه لگري خه م و گريان و ماندوبوون دهكات. عاشق ويئاي خۆشهويستهكهى دهكيشيت و بلندي دهكات و بى كيماسى دهكات، ئەم جۆره هه مان عيشقه، به لام جۆرهكهى جيايه ئەگينا هه مان هه ولدانه بۆ كاملبوون و بهرزكردنهوى مه عشووق. ئەم جۆره وا له عاشق دهكات پارا نه بيت له خۆشهويستهكهى كه وازى لېهينيت، له بهر ئەوهى هه ميشه له گه ليه تى و له بهر چاوبه تى، چونكه ئەم جۆره خۆشهويستيه رووحيه جيايه له خۆشهويستى مادى و جهسته يى. (خۆشهويستى كردن له مه يلى سرووشته وه بۆ چيژ، دووپاتكردنهوى ئەو مه يله به شيويهكهى به هيزتر پيى ده لپن عيشق) (سليطن: 2010: 82) لپردها خۆشهويستى به گشتى په يوه ندى به زانينه وه هه يه، له ئەنجامى زانينه وه چيژ درووست ده بيت. بۆيه هه موو چيژيک خۆشهويسته لاي چيژوهرگر، هه ولدانى عاشق بۆ ئەوهى كامل بيت پيويسته جووله بكات بۆ ئەو ئاراسته و پڭايانهى كه كاملبوونى دهست ده كه وپت. هه ر بۆيه عيشقى خودايى مه يليكه به ئاراسته ي سه ره وه ده چيت، ئەم جو له و ئارهزوو هه ش بۆ پركردنه وهى كيماسى بوونه له خودى مرۆف.

(ئيمامى غه زالى) (سن) جۆر خۆشهويستى نمايش دهكات، كه به دواى يهك دادين، ئەويش: ( له خۆشهويستى بۆ چاكه كارى سه رده كه وپت و پاشان بۆ جوانى پاشان بۆ خۆشهويستى خه فه كراو؛ كاتيک ده به سترئ كه ياديكى خه فه كراو ناماده بى، ئەگه ر ئەم ئەتواره له مرۆفكيكا به ديها ت به ته واولى ئەو كاته خۆشهويستى له بهر زترين پله دايه) (سليطن: 2010: 82). لپردها خۆشهويستى لاي (ئيمامى غه زالى) جياوازي هه يه له خۆشهويستى مرۆف بۆ خودا و به پيچه وانه شه وه، چونكه خۆشهويستى مرۆف بۆ خودا تيگه يشتن و ناسينى رپژه ييه، به لام خۆشويستى خودا بۆ به نده كانى ره ها يه و به راورد ناكريت. (ئيبين عه ره بى) خۆشهويستى ده گه رپيئته وه بۆ زاتى خودا (يه كه م: خۆشهويستى خودا بۆ جيهان و هه بووه كان، كه ئەمه ش سيفه تيكي ئەزه ليه يه. دووهم: خۆشهويستى سؤفى بۆ خودا، ئەمه ش سيفه تى مرۆفقا يه تيه مه به سته كهى په يوه ندى به خودا وه هه يه) ( مرسلې: 2013: 294) (ئيبين

عه‌ره‌بی) خۆشه‌ویستی کردنی سۆفیه‌کان بۆ خودا ده‌گه‌رپنیتته‌وه بۆ تیرکردنی ئاره‌زوو، هه‌ر بۆیه دواندن له سهر جوانی ئافره‌ت هه‌یمايه‌که بۆ دواندن له سهر جوانی خودایی. هه‌موو ئه‌مانه رای تابه‌تن و له‌سهر عیشق، هه‌میشه پیناسه‌یه‌کی گشتگیر ده‌ستناکه‌ویت بۆ ئه‌وه‌ی له رپگای ئه‌م گۆشه‌نیگایه‌وه شه‌ن و که‌وی تیکسته‌ شیعری و وته‌کان بکه‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی بزاینین له کامه قۆناغ و جۆر و مه‌قامی عیشق دایه، هه‌ر عاریف و زانایه‌ک له روانگه‌یه‌که‌وه سه‌یری عیشق ده‌کات زۆربه‌یان ئیجتیه‌ادی خۆیانه و راستیشن. عیشق و خۆشه‌ویستی خودایی ده‌بنه پالنه‌ریک بۆ ئه‌نجامدان و به‌ دیارکه‌وتنی چه‌ندین په‌فتار له‌لای سۆفیه‌کان دیاریترینیان ئه‌مانه‌ن:

- 1- له پیناو خۆشه‌ویستی خودا، تام و چێژی دنیا خۆی به‌دوور ده‌گرێ.
- 2- له پیناو خودا، خۆی زه‌لیل ده‌کات و به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک به‌ زانست و رپزلینانه‌که‌ی غرور نابیت.
- 3- له پیناو خودا، هه‌موو دروستکراوه‌کانی خۆش ده‌ویت.
- 4- له پیناو خودا، زۆرتترین پالپشتی له خوداوه وهرده‌گریت، دل‌ی ته‌نیا بۆ زاتی خودا خه‌ریکه‌(ناصر: 2006: 37-38)

عیشق له سه‌رچاوه‌ی دل په‌یدا ده‌بیت، سۆز و عاتیفه‌شی هه‌ر بۆ دل ده‌گه‌رپنیتته‌وه، سه‌ودای له‌گه‌ل می‌شک نیه، چونکه چاره‌سه‌ری عیشق و ده‌ردی‌که‌ گه‌یشتن به‌ ئارامی ده‌روون و راستیه‌کان به‌ می‌شک ناکریت. (سۆفیه‌کان وایده‌بینن که‌ عه‌قل ده‌ره‌قه‌تی جوانی نابیت، به‌لکو ده‌بیت خۆمان له‌سه‌رووی عه‌قل دابننن له‌ کاتی راکیشان lextasei، که‌ راستی ناعه‌قلی سه‌رووی هه‌سته‌پیکراوه‌کان ئاشکرا ده‌کات)(لالۆ: 2010: 18) ئیستاتیکا له‌باره‌ی هونه‌ر دایه‌ نه‌ک له‌باره‌ی عه‌قل و یاسا دا، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌م باره‌ بگوازینته‌وه بۆ سه‌ر زانست ئه‌وا تیکه‌لیه‌ک دروست ده‌بیت له‌ هونه‌ر و زانست ئه‌مه‌ش راست ده‌رناچیت، هه‌ر بۆیه ئیستاتیکای جوانی له‌باره‌ی هونه‌ر و روانگه‌ی تاکه‌ که‌س دایه‌ نه‌ک زانست. (هه‌ستکردن به‌ می‌شک زانسته، هه‌ستکردن به‌ دل زانین و چێژه، خاوه‌نی هه‌ستی یه‌که‌م زانایه، خاوه‌نی جۆری دووهم عاریفه‌)(ناصر: 2006: 40) عیشق عه‌ودالی زانست نیه‌ به‌قه‌د ئه‌وه‌ی عه‌ودالی تاقیکردنه‌وه‌ی رپگای گه‌یشتنه‌ به‌ مه‌عشوقه‌که‌ی و دۆزینه‌وه‌ و ناسینی جوانییه‌.

سۆفی خۆی له‌ دنیا بیه‌ری ده‌کا نه‌ پایه‌ و نه‌ سامانی دونیای لا‌گرنه‌گه، هه‌ر شتیک بیه‌ته‌ هۆی سه‌رقالی کردن به‌ دنیا ئه‌وا فه‌رامۆشی ده‌کا، ته‌نیا مه‌به‌سته‌ی سهره‌کی لای شاعیری سۆفی ده‌مپنیتته‌وه

ئویش، ئه و روناکییه به که له لای مه عشوقه که یه وه به ره و رووی دیت، هه موو هیز و دل و دهر وونی به و ئاراسته یه ده بات، عاشق به دیتنی رووناکي له له لای مه عشوقه وه ئه وا له دل وه ئه و په پری دلخوشییه، له بهر ئه وه ی هه ست ده کات له خلوه دایه له گه ل مه عشوقه که ی. لیره دا شاعیرانی سوڤیگه ر هیزی رووح و هیزی دهر وون و هیزی دل یه ک ده گرن ده بنه سه رچاوه یه ک بو دهر خستنی تواناکان، بیگومان ئه م هیز و توانایه ده بنه هو ی داهینانی شیعر. ئه م شیعرانه ی شاعیر له هه ستیکی قول دهریان بری مه عشوقیکی هه بیته دوور له ریا بازی بی بهر ژه وهندی بیگومان دیری به پیز و ئیستاتیکای یه جگار گه وره ی لیوه دروست ده بیته.

جوانی یه کیکه له و موگناتیه سی دل راده کیشیت بو لای خو ی، بو یه جوانی له گه ل ئی حساسی مرؤف دایه، چونکه بانگی هه سته کان ده کات و هه ستی پی ده که ی، ئه و شتانه ی په سندن لای ئی مه به هایه کی جوانی دروست ده کات، چونکه ویستمانه. بو یه مرؤفه کان جیاوازن له هه سته کانیان به رامبه ر کامل بوون و جوانی و ئاکاره کانی دهر ووبه رمان (G.Santayana) جیاوازی ده کات له نیوانی حوکمی ره وشتی و حوکمی جوانی ( به های ره وشتی به هایه کی نه ریئیه به و مانایه ی ده بیته هه ست پیبکه ی خراپه تا وازی لیبه یین، به لام حوکمی جوانی له سه ر زانیاری راسته وخو و ئه ری نی بوونی له سه ر بابته که هه بیته، پیویست ناکات هه ست بکه ین قه لسه تا وازی لیبه یین) (مطر: 2013: 19).

## مه ی: مانا و چه مک

خواردنه وه ی مه ی ره فتاریکی خه فه تباریه، پاکیشان بو ئه نجمدانی ئه م کرده وه یه بو به ره نگار بوونه وه ی هه ستی پارایی و پیبیبینی نه کراوه کانه، مرؤف کاتیک ناتوانیته که شیکی له باری هه بیته له گه ل ژینگه ی دهر ووبه ری، ئه مه ش هوکار زورن وه ک که سی، کو مه لایه تی... هتد وه ک پیویستیه کی به دهنی سه یر ده کات بو ئه وه ی زالبیته به سه ر هه سته ئازار به خشه کانی. (کاتیک مه یخو ر په نا بو خواردنه وه ی مه ی ده بات بو ئه وه یه هاوسه نگی دهر وونی به ده ست به یین، له گه ل ئه و واقیعه ی هه ست پیده کات که گو شه گیر کراوه) (الشقر فی: 2020: 778) کاتیک ژینگه ی کو مه لایه تی ویست و بهر ژه وهندی شاعیر قه تیس ده کات، ئاره زو و زیاتر ده بیته بو نو شکردنی مه ی و پیا هه لدان به مه ی خواردنه وه به مه به ستی زالبوون به سه ر باره نا هه موار و سه پیندرا وه کاند ( ئه م خواردنه وه یه خو ی له خویدا فیلیکی کو مه لایه تییه ره فتاریکی به نا گایی نه، دهر ده خات ئه وه ویستی مرؤفه، که زال بیته



به سه ر ده ورو به ره که ی) (الشقر فی: 2020: 779) له لای شاعیرانی پیش هانتی ئیسلام لای عه ره به کان (له کۆندا واپیشان دهدرا خالی به هیزی که سایه تی و ژینگه یی بوو له م ریگایه وه گوزارشت له ده روون و ژبان ده کرا) (رزق احمد: 2020: 8332). لای شاعیرانی کۆن باو بوو به تایبه ت لای شاعیرانی سوڤی ئه و که رستانه یان به کارده هینا بوو ده رپرینی ناخیان، زۆربه یان له یه ک ده چن، مه گه ر لیکچوو یه کی تایبه ت شاعیر جیا بکاته وه له وانیه ی پیشتر، ئه گینا ئه و مه یه ی باسی ده کهن، ئه و به ده ووشیه ی دریده خهن، ده نگه ی پپاله، ئاواز، ساقی، خواردنه وه... هتد. ره نگه راست نه بن، ته نیا چه مکن دا هینانیا ن تیدا کردووه یان زاراوه یه کن به کاری ده هینن، هه موو ئه مانه ش بوو گوزارشت کردنه له باری خو شه ویستی و گه یشتن و نزیکبوونه وه یانه له یار.

به کارهینانی مه ی لای شاعیران و سوڤیه کان هه ستی نیه تاوه کو هه سته وه ره کان ئالۆز و تیکبدا ت، به لکو هیمایه که بوو ئه وه ی به ربه سته کانی هه سته وه ری تیک بشکینن، ئه مه ش به ستراوه ته وه به کاریگه ری ده روونی و پۆحی.

مه ی لای سوڤی مه عنه وییه بوو رۆح ده گه رپته وه، ده یه وی ت له گه ل مه عشو و قه که ی یه ک بگرن. مه ی بوو گوزارشت کردنی دا بران و دووری رۆحی دیت، گوزارشت له کۆچکردنی ده روون ده کات بوو لای جوانیه کانی یار. شاعیرانی کلاسیک له شیعه ره کانیاندا رپۆژیان بوو خو شه ویستی خودایی به کارهینا وه، باده شیان بوو پایه به رزی و تیشکه کانیش بوو (لوتف)، خو شه ویستی خوداییان له گه ل خو شه ویستی شتی تری وه ک سروشت و مرۆف... هتد تیکه ل کردووه، ئه مه شیان بوو ئه وه کردووه تاوه کو ئه وه دربخهن جوانی و بوونی خودا له هه موو ئه و شت و بوونه وه رانه دایه، که مرۆف سه ودا یان له گه ل ده کات. (شاعیرانی کلاسیک له وه سفی جوانی خو شه ویستانیان دا جۆرێک له گه وره کردن و به پیرۆزی داده نین، وه ک جوانی پیشاندانی به رپۆژ و دره و شان وه ی نوری رپۆژ و به رکه وتنی ئه و نوورانه له کاتی رپوو وهرگێرانی یار دا) (صادقی & ویسی: 2012: 157) بۆیه خو شه ویستیش له مانا ده لایه که ی تووشی راپاریی ده بییت، که مه ی ئه وه نده سه ودا ی له گه ل روح هه یه بوو هینده به دروستکراویکی خراپ ده ده نریت. بۆیه سوڤیه کان باوهرپان وایه، که پپویسته زانستی خودایی له سینگیان چه شار بدریت و ئازارو خه مه کانیشیان بشارنه وه، چونکه مه ی لای سوڤیه کان نه تام ده کری نه خو شی لیده بینریت، ته نیا ئاماژه یه که بوو گه یشتن و یه کبوون له گه ل خودا دا. (وه سف کردنی مه ی له شیعه ری سوڤیانه دا مانایه کی عیرفانی شاراه ی خه فه کراوی هه یه، به ستراوه ته وه به خو شه ویستی خودایی، جیا له و مانایه ئه و

ماناي بيهوشكهرى دهدات(ادريس: 2019: 106) ئه ممه وهكو ويږد و زيكرانه يه، كه سوڤيه كان له به ستنى بازنه ي زيكر كه له زمانيان دهرده چيٽ، ههروه ها وهكو جوله ي بيوست، كه ئه نجامى دهدات ناروونه، به هه مان شيوه به كارهينانى مه ي له ئه نجامى بارى خه فه كراوى دهروون له خوڤشى و ناخوڤشى دا به دهرده كه ويٽ لاي شاعيرانى سوڤيگه ر( خوارنده وه له هه موو قوناغه كانى سوڤيه تى دا هه يه، به و مانايه ي له ريڭگاي خوارنده وه بى به پياويكى كامل، چه سپاندى له قوناغى خوٽ بكه ي)(الشرقاوي: 1992: 179) ئه م قوناغانه ي سوڤى تيايدا گوزه شت دهكات، بو ئه وه يه پياويكى ته واوى ليده رچيٽ له رووى ئاينى و بگات به پايه كى به رز بو نزيكبوونه وه له زاتى خودا.

## هيمما (چه مگ و پيناسه):

شاعير و نووسه ران هه ول دهن هيمما به كاربهينن له جياتى نووسينى ئاسايى بو ئه وه ي بچنه ناو دهروونى خوڤنه ره وه، به كارهينانى هيمما ويڤه يه ك دروست دهكات كه مانا و دارشتنى رسته شيوازيكى تاييه ت دهداته هيمما بو كراو، كه ريڭگا خوڤش بگات هزر و ويڤاكانى به ريڭگه ي ناراسته وخو گوزارشت بگات.(هيمما گوزارشتيكي ناراسته وخوڤيه له دوخه كانى دهروونى، كه به زمانى ئاسايى ناخريته روو)(عباس: 2021: 39).

هيمما يه كيكه له و ئامرازانه ي، كه به پيژه يه كى زور به كارده هينريٽ له شيعرى كوڤن و نويدا، له هه موو جوڤه شيعريه كانى سياسى و ئاينى و كوڤمه لايه تى. هيمما هيڤزيكى نموونويى هه يه له به ئامانج گرتنى ويستى شاعير. وشه يه كى دياريكراومان نيه كه بليين ئه مانه وشه ي هيمان، له به ر ئه وه ي شاعير په يوه ندى نيوان وشه ي هيمما دار ماناي مه به ستمدار دروست دهكات ( هيمما هه ول دهدات واقيع دهر باز بگات بچيٽه جيھانى هزر، ئينجا ئه م هزره له سوڤى شاعير بيت يان جيھانى ميسالى به ماناي ئه فلاتوڤنى)(محمد: 2019: 2887). ليڤه دا ده بيت ئه وه دهر بخه ين كه هيمما جياوازه له گه ل ئامازه، هيمما گوزارشت له له مانايه ك ده كهن كه نه زانراوه ياخود داھينانيكه ده گه رپيٽه وه بو مانايه ك و ده لاله تيٽك، هه رچى ئامازه يه دوو شت په يوه نديان به يه كه وه هه يه خه لك ريڭكه وتوون له سه رى وه ك بوونى دوو كه ل نيشانه ي بوونى ئاگره، كه واته هيمما دووباره واقيع پيكد هه ينيٽ و دهر بازى دوخه زانراوه كه ده بيت بو ئه وه ي ويڤه يه كى هونه رى نوئ پيشكش بگات. ئه م خسته يه ي خواره وه جياوازيه كان زياتر ده خه ينه وه روو:

## ئامازە

مەدلول - ئاشكرا

ناسراو - يەكانگير

دال = مەدلول

## هتاما

مەدلول - ناديار

هتاما بۆكراره - يەكانگير نابيت هەموو كات

دال - ئيحايە

ناوەرپۆك - دەست نيشان نەكراره

ناوەرپۆك - دەست نيشان كراه

هەندىك بەيت لە شىعەرى سۆفيگەرى دا بەدەيدەكرىت ئامازەى ئاشكراى تىدايە ئىنجا ناتوانرىت شىبىكرىتەو، بە هۆكارى ئەوەى گوزارشتەكان لە نىوان شاعيران دا لەيەك نزيكە بە تايبەتى بابەتى عيشقى خودايى، بۆ جياكردەنەوەى مەبەستەكان و تىكەل نەكرديان لەگەل خۆشەويستى مرۆفەكان كاريكى ئاسان نيه. (شىعەرى زاھيدى و لە خوا ترسى لە پرووى ميژوووييەو پيشى شىعەرى غەزەلى بۆ ئافرەتان پەيدا بوو، گوزارشت لە خۆشەويستى بۆ خودا كراه لە رپگەى زمانى سۆزى مرۆفايەتى، ئەمەش وا دەكات دەرفەت دروستبىت بۆ جياوازى نىوان رپگەى شىعەرى لە خواترسان و شىعەرى دونيايى) (نصر: 1978: 131) لە سەردەمى شىعەرى كلاسكى كورديدا ويستىك دروست بوو، كە گونجان دروست بىت لە شىعەر دا، ئەمەش بە تىكەل كردنى بابەتەكانى عيشقى خودايى و دونيايى. بۆ جياكردەنەوەى هەردوو مەبەستەكە (دەستەواژەى) (خۆشەويستى بۆ خۆشەويستەى) لە سەر جيبەجى دەبىت، بە مەرجىك ئەوەى خۆشەويستى دەكات مەبەستىكى حەشار نەدايىت بۆ مەعشوقەكەى) (نصر: 1978: 132) شاعيرانى كلاسىك بە تايبەتى شاعيرانى سۆفيگەر بەستەنەو يەكيان دروست كردوو لە نىوان شىعەرىك كە بۆ خۆشەويستىكى خاوين نووسراو پربەتى لە هەلچوون و سكالاً و سۆزوكەيشتن و وەسفى بىتاقەتى خۆى بەرامبەر بە يارەكەى.

بەكارهينانى هتاما لای شاعيرانى سۆفيگەر بۆ گوزارشت كردنە لە باروودۆخى دەروونيان (لەبەر ئەوەى ئەو دۆخەى هەستى پىدەكەن ناتوانن بە زمانى ئاسايى هەوالمان پىدەن و ويناى دۆخەكەمان بۆ ئاشكرا بکەن بە بەلگەى عەقلى) (مرسلى: 2013: 293) گوزارشتەكان تەواون، بەلام دەلالەتەكانيان ناروون ئەمەش لە سۆفيەكەو بە يەككى تر دەگۆرىت بە پىي پايەو جوړى ئەو دۆخەى خودى سۆفيەكە لە ناويەتى.

گوزارشتكردى هونەرى جوانى سروشتى و ئافرەت بەهايەكى تايبەتى و چىزىكى هونەرى بە تىكستى ئەدەبى دەبەخشىت، هەر بۆيە بابەتى زانستى جوانى ئەو شتە جوانانە نيه كە بە شيوەيەكى

راسته‌وخۆ هه‌ستی پێده‌کریت، به‌لکو رافه‌کردنی سروشتی جوانیه به رامبه‌ر به سروشت (شارل لالۆ) ده‌لیت (سروشت به‌های جوانی نیه، ئه‌گه‌ر له رپڤگای هونه‌رپیک له هونه‌ره‌کان سه‌یر نه‌کریت، یان له رپڤگای زمانی یان داهینانی هزری یان شیوه‌کانی هونه‌ری بخرینه‌پوو) (لالۆ: 2010: 7) به‌کارهینانی هیما‌ی (نور، پاکیشان، جوانی، دووری، مه‌یل،...هتد) له باره‌ی ئافره‌ت ده‌گه‌رپته‌وه به‌مانا ده‌لالیه‌که‌ی، زۆر جاریش به ئاسانی دۆخی شاعیره‌که ده‌ست نیشان ناکریت بزانی له دۆخی دونیایی بووه یان ئاسمانی. به‌لام بوونی ئاماژه رپڤگاکه‌مان بۆ نزیک ده‌کاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به ئاسانی مه‌به‌ستی شاعیر له به‌یته‌کان بدۆزینه‌وه. هیما چه‌مکیکه له زۆر لایه‌نه‌وه ئاماده‌گی هه‌یه له هه‌ر روویه‌ک بێت گرنگی تیرامانی خۆی دهرده‌خات، که شایانی تیفکرین بێت لێره‌دا چه‌ند جوړپیک ئاماژه پێده‌که‌ین له‌وانه: ( هیما‌ی ئه‌ده‌بی، هیما‌ی زانستی، هیما‌ی سۆفی، هیما‌ی زمانی، هیما‌ی ئه‌فسانه‌یی، هیما‌ی که‌ لتوری، هیما‌ی سروشتی، هیما‌ی ئاینی، هیما‌ی میژوویی، هیما‌ی تایبه‌ت).

## به‌شی دووهم

### مه‌عشوقه‌که‌ی (مه‌لا وه‌سمان)

(مه‌لا وه‌سمان)ی شاعیری سۆفی عاشق له شیعیره‌کانیدا مه‌عشوقه‌ی ته‌نیا خودا نییه، ئه‌گه‌رچی له بینه‌وه و ده‌ست‌نیشان‌کردنی راستی و دروستی (مه‌عشوق)ه‌که‌ی له نیو شیعیره‌کانیدا که‌میک سه‌خته و تیکه‌لاوی هه‌یه، به‌لام ئه‌گه‌ر وردتر و دروست‌ترین، ده‌توانین بڵین: (چوار مه‌عشوق)ی سه‌ره‌کی له شیعیره‌کانیدا هه‌ن، ئه‌وانیش له تیکرایی وه‌سفکراو، یان قه‌رینه‌یه‌کی تایبه‌ت، یاخود ئاماژه‌یه‌کی خیرا، جا ناو بێت، یاخود سیفه‌تی که‌سه‌که‌ بێت، به‌ شیوه و شیوازی راسته‌وخۆ، یان لێل، یاخود که‌میک روون دهرده‌که‌ون. مه‌عشوقه‌کانی ئه‌مانه‌ن:

1 . خودا.

2 . پێغه‌مبه‌ری ئیسلام (محمد ص).

3 . پێشه‌وای ته‌ریقه‌ت/ شیخ عوسمانی ته‌ویله (شیخی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی).

4 . یار (یاریکی نادیاره و ئافره‌ته، به‌لام ناوی نه‌هاتوه).

خودا:

لای شاعیر ئەم عیشقه، عیشقی راسته‌قینه‌یه، هه‌مووی له‌وه‌وه ده‌بینیت و خۆی ده‌نوینیت، شاعیر نایه‌وینت، یان وا جوانتره‌ نه‌یه‌وینت راسته‌وخۆ بلن: (عاشقی خودامه) و به‌ رسته‌یه‌ک ته‌واوی عیشقه گه‌وره‌که‌ی ده‌ربهرینت، به‌لکو ده‌یه‌وینت جوانتر ئەم رسته‌یه‌ بلینت و به‌ هونه‌ری شیعی جوان تیمان‌بگه‌یه‌نیت، که چۆن عاشقیکه، چۆن عیشقه‌کانیتری له‌ خزمه‌تی دان بۆ ئەو ده‌ژین له‌ ناخیدا، چه‌ند نموونه‌یه‌کی شیعی شاعیر له‌ مباره‌یه‌وه له‌ خواره‌وه‌دا ده‌خه‌ینه‌پوو:

دانه‌یی خال ئازهری له‌علی حه‌یات به‌خشی نواند

ئاده‌می هاوینته‌ داوی عیشق و وادی ره‌به‌نا\* (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 215)

له‌ نیوه‌ دپیری یه‌که‌مدا؛ مه‌به‌ستی له‌ (دانه‌یی خال ئازهری) حه‌زهرتی (مه‌سیح)ه، که له‌قه‌بی عیسی کوری مه‌ریه‌مه، چونکه ئەم پیغه‌مبه‌ره خالیکی به‌ لایوویه‌وه بووه، هه‌روه‌ها مردووی زیندووکردۆته‌وه به‌ ویستی خودا، له‌قه‌بی ئازهری له‌قه‌بی پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیمه، به‌لام له‌ ئینجیلدا باس له‌وه‌ کراوه، که عیسا پیغه‌مبه‌ر به‌ دایک ده‌چیته‌وه سه‌ر حه‌زهرتی ئیبراهیم، که‌واته ئاساییه له‌قه‌به‌که‌ وه‌ربگرینت) (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 215-216).

له‌ نیوه‌ دپیری دووهم؛ باس له‌ عیشقی ئاده‌می ده‌کات، جا ده‌شی مه‌به‌ست له‌ باوکه ئاده‌م بێت، یاخود نه‌وه‌ی ئاده‌م بێت، که سه‌رجه‌م مرۆفه‌کان ده‌گرینته‌وه، به‌مه‌ش ده‌بی به‌ (وادی) تیبیه‌پینت، (وادی واتای زمانی ئەم وشه‌یه‌ دۆل و شیو و ده‌ریه‌، به‌لام ئەم وشه‌یه‌ لای سۆفییه‌کان زاراوه‌یه‌کی سۆفیگه‌ریه‌ به‌ واتای ریگه‌ی سه‌خت و قۆناغی پر له‌ مه‌ترسی و خه‌ته‌ره) (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 216)، به‌مه‌ش ریگه‌یه‌که‌ راسته‌ و ئاده‌می ده‌خاته ئەم عیشقه و عیشقیش ریگه‌یه‌کی مه‌ترسیدار و هه‌ستیاره، چونکه عیشق ریگه‌یه‌ بۆ ئەوه‌ی به‌ره‌و ریگه‌کانی تر بچینت، که (منطق الطیر)ی (شیخ عطار)دا حه‌وت ناوی هیناوه، به‌م چه‌شنه: (طلب، عیشق، معرفت، استغنا، توحید، حیرت، فقر و فنا) (القیسی: 1969: 343)، وه‌ک ده‌رده‌که‌وینت، عیشق دوا (طلب) دینت و هه‌نگاوانه‌ به‌ره‌و ریگه‌ سه‌خته‌که، که گه‌رانه به‌ دوا‌ی زانیی پاستی.

جه‌مال و حوسنی دولبه‌ر بێ نیه‌ایه‌ت

\* تیبینی: رینووسی ده‌قه‌شیعیرییه‌کان له‌ دیوانه‌که‌دا به‌ شیوه‌ی کۆن نووسراوه، بۆ ئاسانکاری خویننه‌ران کردوو‌مانه‌ته‌ سه‌ر رینووسی تازه.

به نه‌قسی عیشقی من نابی زه‌والی ( مه‌لاوه‌سمان: 1973: 31)

ئه‌گه‌رچی له‌سه‌ره‌تا و ده‌ستپیکری شیعه‌ره‌که‌دا وا هه‌ست ده‌کریت بۆ ئافره‌ت نووسرابی، به‌لام له‌تیکرا و له‌م دێره و چهند دیریکى دیکه‌دا بۆمان پوونده‌بیتته‌وه، که مه‌به‌ست له‌ دۆلهر خودایه، دۆلهر یاره و دلّی عاشقی بردووه، جوانی و جه‌مالی یار (خودا) بئ نیه‌ایه‌ته و کۆتایی نایه‌ت، چونکه خودا سیفه‌تی جیگیر و جوانه، جوان ده‌مینیته‌وه، که چی یاری دونیایی له‌گه‌ل پیربووندا جوانی نامینیت و له‌ده‌ست ده‌چیت، هه‌روه‌ها له‌ نیوه‌به‌یتی دووه‌مدا باس له‌ نه‌قسی عیشق ده‌کات، ده‌لّیت: ئه‌گه‌رچی من نه‌قسی عیشقم هه‌یه، به‌لام جوانی دۆلهر ته‌واو نابن، یاخود ده‌لّیت: من هه‌رچه‌نده عیشقم بۆ یار هه‌بن، عیشقه‌که‌م نه‌قسه و ناته‌واوه، چونکه ناتوانم ته‌واو جوانی و باشیبه‌که‌ی ده‌ربخه‌م، به‌من ته‌واو نابن و کۆتایی نایه‌ت .

غیره‌تی عیشقه به‌ تۆی کرد ئاشنا

دلّ که بیزاره له‌ ئه‌حباب و نه‌دیم ( مه‌لاوه‌سمان: 1973: 181)

دلّی عاشق دلّیکی بیزار و بئ ئارامه، هه‌میشه‌ حه‌زده‌کات له‌گه‌ل یارییت، بۆیه لای ئاساییه شه‌رمه‌زاری نزیک و خۆشه‌ویستانی بیت، چونکه عیشق غیره‌تی ئه‌وه‌ی داوه‌تی و ئاشنای کردووه به‌یار، نایه‌وی به‌بئ مه‌عشوقه‌که‌ی بژیت و دوورکه‌ویته‌وه لیبی، به‌ واتایه‌کی تر: عیشق غیره‌تی پیداه، غیره‌ته‌که‌ی عیشقه، که‌وا بیره‌ده‌کاته‌وه و ترسی له‌ قسه‌ی خه‌لک نه‌بیت.

هه‌زاری وه‌ک ره‌قیب دیت و ده‌بووری

وه‌لن فایق به‌ عیشقت هه‌ر ده‌مینن ( مه‌لاوه‌سمان: 1973: 179)

لیره‌دا روو له‌ مه‌عشوقه‌که‌ی ده‌کات و ده‌لّیت: ره‌قیب لای من هیچه و ئه‌گه‌ر له‌ رووی ژماره‌شه‌وه زۆربن ( هه‌زاربن)، ئه‌وه وه‌ک کاروانسه‌ران و دین و ده‌رپۆن، چونکه ناتوانن کار له‌ عیشقم بۆ تۆ بکه‌ن، عیشقی تۆ له‌ نیو دلّم جیگیره و ناگۆریت.

شوکر زاهید که بیه‌شی لۆمه‌ی عیشقه

به‌ دامی گیسوویی مه‌حبووبه‌ تاسا ( مه‌لاوه‌سمان: 1973: 26)

شوکرانه‌ ده‌کا- به‌ واتای شوکرانه‌ی سۆفیان- که زاهید که‌وتۆته به‌ر شالّوی خه‌لکی له‌ لۆمه‌ی عیشقدا، به‌لام عیشقه‌که‌ی بۆ خودا نییه، له‌ داوینن گیسووی یاری دونیایه‌که‌ی خنکاوه، به‌مه‌ش شاعیر ده‌یه‌ویت بلّیت: جیاوازی منی سۆفی عاشق و زاهیدی رباباز له‌ عیشقدا جیاکاته‌وه.

جه‌مالت مائی عوششاقی به‌قورگرت

خه‌یالت خه‌لقی خسته‌کیو و سه‌حرا ( مه‌لاوه‌سمان: 1973:203)

جوانی یار مائی عاشقانی به‌قورگرتوو و له‌خه‌یالی ئه‌و جوانیبه‌تدا هه‌مووان مه‌جنون ئاسا وێل و سه‌رگه‌ردانکردوو، لیره‌دا نه‌ک ته‌نیا خۆی، به‌لکو هه‌موو عاشقه‌ سوڤییه‌کانی والیکردوو، که‌ له‌به‌ر جوانی یار که‌وتوو نه‌ته‌کیو و بیابان، جوانی وایکردوو شاعیر عاشقی یار بی، هه‌موو شتیکی ویران کردوو به‌سه‌رسه‌ری عاشقاندا.

دلی فایق کورانه‌ خه‌زانه‌ی سپری په‌نه‌انه

ئه‌سیری زولفی جانانه‌ بووه‌ مه‌ئوای عیشقی تۆ ( مه‌لاوه‌سمان: 1973:93)

دلی شاعیر وه‌ک کوریکی مه‌ردانه‌ پارێزگاری له‌ نه‌یینی شاراوه‌ی یارده‌کات، بۆیه‌ یارانی خۆش ده‌وێ و وابه‌سته‌ی جوانانه‌، چونکه‌ به‌ یار عاشق بووه‌، لیره‌دا راسته‌وخۆ ئاماژه‌ به‌ توانه‌وه‌ی عیشقه‌که‌ی ده‌کات له‌ نیو مه‌عشووقه‌ گه‌وره‌که‌یدا.

پێغه‌مبه‌ری ئیسلام (محمدؐ):

پێغه‌مبه‌ری ئیسلام؛ لای موسلمانان پیرۆز و خۆشه‌ویسته‌، له‌ نیو کورداندا \_ به‌تایبه‌تی خه‌لکی هه‌ولیر- به‌خۆشه‌ویست ناوی ده‌بن، په‌نگه‌ بۆ ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ بگه‌رێته‌وه‌، که‌ ده‌فه‌رموویت: (لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ ، وَوَالِدِهِ ، وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ) (الفوزان: 2018: 53) واته‌: ئیمانتان ته‌واو نابیت، تا متان له‌ دایک و باوک و منداڵ و هه‌موو خه‌لکی خۆشتر نه‌وێت، جا مه‌به‌سته‌که‌ی ئیمه‌ له‌باره‌ی عیشقه‌- عیشقی شاعیر بۆ پێغه‌مبه‌ر- مه‌لاوه‌سمان یه‌ک شیعیری بۆ ستایشی پێغه‌مبه‌ر نووسیه‌، له‌ شیعه‌که‌یدا ته‌واوی بوونه‌وه‌رانی به‌ عاشقی پێغه‌مبه‌ر و گه‌وره‌یی پێغه‌مبه‌ر له‌سه‌رگشت پێغه‌مبه‌ران ... باسکردوو، به‌لام شاعیر تیدا به‌شیوه‌ی راسته‌وخۆ نالیته‌ من عاشقی (محمدؐ)م، به‌لام ئیمه‌ لامان وایه‌: به‌ ناراسته‌وخۆ ده‌لیته‌ منیش عاشقی پێغه‌مبه‌ر (محمدؐ)م، له‌ خواره‌وه‌ دوو دیر ده‌که‌ینه‌ نموونه‌ بۆ به‌لگه‌ی قسه‌کانمان :

شه‌معی به‌زمی جه‌به‌رووتی به‌ تۆ عاشق مه‌له‌کووت

غهرقی لاهووتی به‌قایی دلی ناسووت نوما ( مه‌لاوه‌سمان: 1973:209)

واته: ئە‌ی پێغه‌مبەر (محمد ﷺ) تۆ شه‌معی به‌زمی جه‌به‌رووتی و گشت فریشته‌کان عاشقی تۆن، تۆ له قوولایی جیهانی روحی دایی، له دیواری دلی یادکهره‌وانت خۆت دهرده‌خه‌یت و دهرده‌که‌ویت. به‌و واتایی هه‌موومان عاشقی تۆین و یادگه‌ی ئیمه‌ی.

شیفته‌ی تۆن مه‌له‌ک و جومله‌ی نه‌بی و مورسه‌ل

خاکی پاتن عوره‌فا و عوله‌مه و سوله‌حا (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 210)

فریشته و هه‌موو پێغه‌مبەر و نێردراوانی خوای گه‌وره‌گیرۆده و عاشقی تۆن، هه‌روه‌ها عاریفان و زانیان و چاکه‌کاران خاکی به‌رپیی تۆن، واته: هه‌موویان له خزمه‌تی تۆ دان و عاشقی تۆن، چونکه شیفته (( وشه‌که له چاوگی شیفته‌ن = شیفته‌ن فارسییه‌وه هاتوو، واته عاشق بوون، گیرۆده‌ی دل‌داری بوون، سه‌رلێشیوان دئ )) (عارف، ٢٠٠٧، ٦١١).

شیخی ته‌ریقه‌ت:

شیخی ته‌ریقه‌ت لای سۆفی پله و پایه‌ی به‌رزی هه‌یه، سۆفیان عاشقی ده‌بن و پێگه‌ نیشانده‌ری سۆفییه، جاری وا هه‌یه له‌به‌ر شیخ سۆفی گونا‌ه‌ناکات، وته‌یه‌ک هه‌یه لای سۆفییه‌کان ده‌لێن: (ئه‌وه‌ی رابه‌ر (شیخ)ی نه‌بیته، شه‌یتان رابه‌ریه‌تی)، شیخه‌که‌ی مه‌لاوه‌سمان ناوی ( شیخ عوسمانی ته‌ویله - سراج الدین) بووه، له‌چه‌ندین شوین له‌ شیعه‌ره‌کانیدا ناوی هێناوه، یاخود ئاماژه‌ی بۆکردوو، له‌هه‌ندیک شوین به‌ هونه‌ری ره‌وانبێژی ( پۆشین) ناو و نازناوی دهرخستوو، جا کاره‌که ئیمه له‌باره‌ی عیشقه و شاعیر عیشقی بۆ رابه‌ره‌که‌ی هه‌بووه، به‌لام ئه‌م عیشقه‌ی شاعیر بۆ رابه‌ره‌که‌ی له‌ نیوان عیشقه خوایه‌که‌دا تاوه‌ته‌وه، عیشقی رابه‌ره‌که‌ی به‌ عیشقه‌ گه‌وره‌که‌ی - خودا‌که‌ی - ناساندوو، زیاتر وه‌ک مه‌یگیر و پونا‌که‌ره‌وه‌ی پێگه‌ی سۆفی عیشقی بۆی دهرکه‌وتوو، له‌خواره‌وه‌دا هه‌ندیک نمونه ده‌خه‌ینه به‌رچاو.

(سراج الدین) ه‌ فایق روویی دولبه‌ر

مه‌هی ئه‌وجه له‌ بورجی ناز و غونجه (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 123)



لیره‌دا شاعیر نازناوی شیخه‌که‌ی به هونه‌ری پۆشین<sup>٣</sup> هیناوه- سراج الدین به واتای روناک‌که‌ره‌وه‌ی ریگه‌ی دین، هه‌روه‌ها واتاکه‌ی تریشی نازناوی شیخ عوسمانی ته‌ویله‌یه- و به مانگی به‌رز و بلند و شایسته‌ی نازوه‌ه‌ ناوی بردووه، که دلی سۆفی بۆلای خۆی کیشکر دووه و عیشقی خۆی کردووه.

ساعیدی ساقی له مه‌جلیس دا به جام ته‌دویر ده‌کا

قور به‌سه‌ر زاهید له خیر و شه‌ری خۆی ته‌دبیر ده‌کا (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 133)

لیره‌دا (مه‌عشوق)ی وه‌ک ساقیه‌ک دهرکه‌وتووه و به ده‌سته‌کانی بازنه‌ی مه‌جلیسی بۆ ده‌کات و به جام مه‌ی پیده‌دات، له نیوه‌به‌یتی دووه‌میشدا توانج و پلار له زاهیدی ریا باز ده‌گریت.

عاشق به خه‌یالی خۆی کام دوو جیهانی تۆی

په‌یوه‌سته ده‌لن پیم، لیم لاده، به‌رۆکم به‌رده (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 147)

خه‌یالی عاشقانه‌ی شاعیری سۆفی پیی وایه: شیخ له هه‌ردوو جیهاندا یارمه‌تی ده‌دا، به‌لام شیخ ده‌لایت: هه‌له‌ی، چونکه مه‌ ریگه‌نیشانده‌رم تا تۆ بگه‌یه‌نمه عیشقه راسته‌قینه‌که، که خودایه.

خه‌سته‌خانه‌ی عیشقه راسته مه‌یکه‌ده دهردیش ده‌دا

گه‌ر حه‌کیم باشی نه‌بی، دهردیش ده‌وای ته‌غیر ده‌کا (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 134)

ده‌لایت: راسته مه‌یخانه دهردی زۆره، به‌لام نه‌خۆشخانه‌ی عاشقانه، بۆ ئه‌وه‌ی دهرد و نه‌خۆشی نه‌بن و نه‌مینی، پپووستی به دکتۆر (پابه‌ره)، تا ریگری بکات له ته‌شه‌نه‌کردنی نه‌خۆشی، یان دروستبوونی نه‌خۆشی. له‌مه‌وه بۆمان پوونده‌بیته‌وه، که ئه‌وه شیخه چاره‌سه‌ری دهرده‌کانی سۆفیان ده‌کات و ریگه‌ی چاره‌سه‌رکردنیان ده‌دۆزیته‌وه، هه‌ربۆیه سۆفی عیشقی بۆی ده‌بیته.

یار:

مه‌به‌ست له‌م یاره، یاری دونیاییه و له ناو به‌شیک له شیعه‌کانیدا هه‌ستی پیده‌کریت، (له کۆی ٤٤ غه‌زل هه‌ژده‌یان تام و بۆی دل‌داری سه‌رزه‌مینیان لیدیت) (شوان، ٢٠١٢: ٣١٥)، به‌لام ئه‌م یاره وه‌ک ناو ناوی نه‌هیناوه، که‌چی وه‌ک نازناو هه‌روه‌ک (نالی) حه‌بیه و مه‌حبویه بۆ به‌کاره‌یناوه، ته‌نانه‌ت له

<sup>٣</sup> پۆشین ئه‌وه‌یه شاعیر یان نووسه‌ر وشه‌یه‌ک بپینیت، ئه‌و وشه‌یه‌ دوو واتا بگه‌یه‌نیت، یه‌کن دوور و یه‌کن نزیک، جا مه‌رجه له پۆشین شاعیر یان نووسه‌ر مه‌به‌ستی به‌م وشه‌ جووت واتابه، واتا دووره‌که‌ بیته. چهنه‌د جوړیکی هه‌یه: ١. پۆشینی پروت،

٢. پۆشینی پالو، ٣. توانج پۆشی. (عه‌بدوللا، ٢٠١٣، ١٢٣-١٢٦)

هه‌ندیک دێڤدا هه‌بیه و مه‌حبوبه‌ی بۆ یاری راسته‌قینه - خودا- ش به‌کاره‌یناوه، سه‌ره‌پای هه‌بیه و مه‌حبوبه‌ دلدار و مه‌عشوق... به‌کاربردوو، ئەمانه وایکردوو له‌گه‌ل عیشقه‌کانی تر وه‌ک عیشتی (خودایی و پیغه‌مبه‌ر و شیخی ته‌ریقه‌ت) تیکه‌لاو بن و هه‌ر ته‌نیا وه‌ک بوونیک هه‌ستی پێ بکریت، هه‌ندیک نمونه له‌ خواره‌وه‌دا ده‌خه‌ینه‌روو:

سه‌نگین دلّه مه‌عشوقم عاشق کوژه و بی په‌روا

په‌روانه‌ی په‌ر سووتاوم په‌نگم له‌ غه‌می زه‌رده (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 148)

یار دلّی وه‌ک به‌رد په‌قه و عاشق کوشته‌یه و بن وه‌فایه، که‌چی شاعیری عاشق وه‌ک په‌روانه په‌روالی سووتاوه و په‌نگ زه‌ردانه‌ی عیشتی به‌روویه‌وه دياره.

چه‌ند قه‌رینه‌به‌ک وا ده‌کات ئەم عیشقه‌ سه‌رزه‌مینیه‌ی شاعیرمان بۆ روون بیته‌وه، له‌وانه: دل‌په‌قی یار، بی وه‌فای، عاشق کوشتن، سوپانه‌وه‌ی عاشق به‌ ده‌وری یاردا، که‌ هه‌ست به‌ سه‌رزه‌مینیان ده‌کریت.

گه‌ر شاه‌ی له‌سه‌ر ته‌ختم، وه‌ک به‌نده‌یی به‌دبه‌ختم

مه‌عشووقه‌ی دلّ سه‌ختم، مه‌یلی نییه‌ قه‌ت رام بی (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 17)

هه‌رچی بکه‌م یار بۆم ده‌سته‌مۆ (که‌وی، رام) نابیت، ئەگه‌رچی من شاه‌ی سه‌رته‌ختم له‌ شیعر و وته‌ی جواندا، به‌لام له‌ ئاستیدا وه‌ک به‌نده و هه‌ژاریکی به‌دبه‌خت وام، چونکه‌ مه‌عشووقه‌که‌م دلّه به‌رده‌که‌ی نه‌رم نابیت.

فایق به‌ کتابی عیشق گو‌مراهییه ئەندیشه

ته‌دبیر ئەمه‌ته ئەمجار یادی قه‌دی په‌عنام بی (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 26)

شاعیر رووی ده‌می له‌ خۆی ده‌کات و ده‌لیت: له‌ چۆنیه‌تی نووسینه‌وه‌ی ئەندیشه و خه‌یالی عیشتی یاردا چاره‌سه‌ر ئەوه‌یه یادی بالای یار بکه‌یته‌وه، چونکه‌ یار هێزبه‌خشی عیشقه و به‌ره‌وه عیشقه‌کانی تر هه‌نگاوی ناوه. لێرده‌دا مه‌به‌ستی ناوقه‌دی ناسکی یاره، که‌ ئەمجاره ده‌یه‌وئ یادی بکاته‌وه، بی‌گومان مه‌به‌ستی خۆشه‌ویستییه مه‌جازیه‌که‌یه‌تی له‌ عیشقه‌که‌یدا.

## عیشقەكەى مەلاوہسمان لە نیوان توانای بەهیزی و لاوازی دا

عیشق کارئىكى سەختە و باسکردنى سەختترە، شاعیر هەستە عیشقەکانى بە شیعەر دەربەرپوه، شیعەر لەكات و ساتىكى دیاریکراودا دیت و بە بارودۆخەو بەندە، بۆیە دەبینین دوو ئاراستەى توانایى لە شیعەرەکانیدا هەیه، بەم چەشنەى خوارەو دەیانخەینەرپوو:

توانای بەهیزی:

مەلاوہسمان خۆى بە بەهیز نیشاندهادات، ئەمەش پەيوهستە بە هەستى شاعیرەو، کەوا هەستى کردوو لە بەزم و پەرمى عاشقانه‌دا چىگە و بوونى تايبەتى هەیه، لەيار و مەعشوقى زۆر نزىکە و وەک پاشا و سەردار و شىر و پلنگ و ... لە پەرۆسەى عیشقدا دەرکەوتوو، بۆ نموونە:

فايق ئەمپۆ شاهی تەختى عیشقە سولتانی هەیه

ساحیبى تاج و نگینه خۆى لەمن مەستور دەکا ( مەلاوہسمان: 1973: 46)

فايق ( مەلاوہسمان ) ئەمپۆ وەک خۆى بە پاشای تەختى عاشقان دەزانى و خاوەنى هەموو شت و دەسەلاتىکە.

ئەگەر لە وشەى ( ئەمپۆ ) وردببینەو، مەبەست لە ئىستایە، توانای بەهیزی لە عیشقەكەى دەگەیه‌نیت.

لە مولكى عیشق دا فايق شەهى بەرمى ئەمیرانە

بە دەرویشى ئەسىرى زولفى تۆیه خۆت بى و دىنت ( مەلاوہسمان: 1973: 8)

لە بارەى عیشق لە مەیدان و خاكى عیشقدا خۆى بە شای بەرمى ئەمیران دەزانیت، خۆى بە دەرویشى رىگەى مەعشوقەكەى لە قەلەم دەدات.

لە عەرسەى عیشقدا چاپوك سوارم

( ترانى بین أقرانى كضیغم ) ( مەلاوہسمان: 1973: 48)

دەلێت: كە لە نیو نزیكاندا وەكو شىر دەمبىنى، هى ئەوہیە لە مەیدانى عیشقدا چاپوك سوارم و سوارچاکم.

## هەستکردن بە لاوازی

لە هەندىك شوینیتردا بە پىچەوانەى بەهیزی خۆى زۆر پى لاواز و بى دەسەلاتە، وەك گىرۆدەیه‌ك دەردەكەوێت، زۆر بىزارە و لە تەنگەژەیه‌كى سەختى عیشق دا خۆى نیشاندهادات، بۆ نموونە:

له بورجی عیشقدا من زهرپره سانم

غه له ت چووم ههر خه یاله نایلی من ( مهلاوه سمان: 1973: 88)

له بابته تی عیشقدا باسی لاوازی و بی دهسه لاتی خوئی دهکات، خوئی وهک گهردیکی بچووک ده بیینی،  
بۆیه وهک غه مباریک ههسته که ی دهرده برپیت.

له به زمی عیشقدا فایق که سیکه

زه عیغ و خهسته و خاتریه ریشان ( مهلاوه سمان: 1973: 96)

راسته و خو له باره ی بی توانایی خوئی له عیشقدا باسده کات، ده لیت: من له به زمی عیشقدا که سیکی لاواز  
و نه خووش و گیرۆده و بی دهسه لاتم.

له نیوان به هیزی و لاوازیدا

له هه ندیک شویندا نه گهرچی له شیوه دا به لاواز دهرده که وئی، به وردبوونه وهی زیاترمان به پیی  
ناوه رۆکدا شیوه یه کی نیوه ندگیری به دهرده که وئی، بۆ نموونه له م دوو دیره دا ده لیت:

سه به بی عیشقه له عالم دا که رسوام

له بۆم بگرن به لا قه ومان و خیشان ( مهلاوه سمان: 1973: 94)

عیشق بۆته هۆی تیکدانی باری ژییانی ئاسایی و داوا له خزم و کهسه کانیش دهکات که بۆی بگرن، که  
به هۆی عیشقه وه شهرمه زاریان بووه.

ئه گهر رسوام له عالم دا نه گهر مه جزوون له ماتهم دا

شوکر مه فتوونی پوخسارت بووم رسوای عیشقی تۆ ( مهلاوه سمان: 1973: 91)

واته: نه گهر رسوام له جیهاندا و ماتهم گیرم له عیشقدا، له بهر نه وهی له تۆ نزیکم، مادام عاشقی تۆم  
قه یناکه، عاشقیش هه رده بییت رسواییت، رسواییت له عالمدا به هیزی کردووم، گوئی به قسه ی خه لک  
نه ده م و شانازی به رسواییت که م بکه م.

مه ی له نیوان حه لال و حه رام دا

مهستی له نه نجامی خواردنه وهی مه ی دپته کایه وه، عیشق و مه ی به شیکی لیکدانه برپاوه لای  
مهلاوه سمان، شاعیر عیشقه که ی له گه ل مه ی تیکه لکردووه، تا له سه ر مه ستیدا ئاشقانه تر له عیشق  
بدویت، نزیکبوونه وهی له مه عشوق له مه ستیدا ده بی نیته وه و مهستی به جیهانیکی تایبه تی عاشقان

له‌قه‌له‌مدهدا، بۆیه خزمه‌تکردن و به‌پیرۆز زانینی مه‌یخانه و قوربانی ده‌ستی ساقی وه‌ک پێویستی و ئه‌رک سه‌یرده‌کات.

مه‌ی خواردنه‌وه و به‌دمه‌ستی له‌ ئاینی ئیسلامدا وه‌ک بابه‌تێکی زیانبه‌خش و نه‌هی لیکراو سه‌یرکراوه، له‌باره‌ی نه‌هی کردنی مه‌ی خواردنه‌وه له‌ ئیسلامدا به‌ سێ قۆناغ دارۆبشتوو و ده‌قی ئایه‌ته‌کانیش ئه‌مانه‌ن:

قۆناغی یه‌که‌م: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَتَاعٌ لِلثَّائِسِ وَإِثْمُهَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهَا...) (البقرة: ٢١٩)، قۆناغی دووه‌م: (يا أيها الذين آمنوا لا تقربوا الصلاة وأنتم سكارى حتى تعلموا ما تقولون) (النساء: ٤٣)، قۆناغی سێیه‌م: (يا أيها الذين آمنوا إنما الخمر والميسر والأنصاب والأزلام رجس من عمل الشيطان) (المائدة: ٩٠).

له‌گه‌ل ئه‌مانه‌شدا خودای گه‌وره، که وه‌سفی چهند رووباریکی به‌هه‌شت ده‌کات، یه‌کیک له‌و رووبارانه (مه‌ی) ه، که رووباریکی له‌زه‌ت به‌خشه‌ بۆ به‌هه‌شتیان، وه‌ک ده‌فه‌رموویت: (... وَأَنْهَرُ مَنْ حَمْرٌ لَذَّةٌ لِشَرِّيبِيْنَ...) (محمّد: ١٥)

که‌واته: مه‌ی دونیایی حه‌رامه، لێره‌دا چهند پرسیاریک دروست ده‌بیت، ئه‌وانیش:

1. مه‌ی نه‌هی لیکراو و حه‌رامه، ئه‌ی بۆچی شاعیر خواردنه‌وه‌ی به‌ پیرۆز و پێویست ده‌زانیت؟
  2. مه‌یخانه، شوینێکی نه‌شیاو و قه‌ده‌قه‌کراوه، ئه‌ی بۆ شاعیر چه‌زناکات ساتیک لێی دووربیت؟
  3. ساقی کاری به‌دمه‌ستی و نه‌هی لیکراوه، ئه‌ی بۆ شاعیر بۆته قوربانی ده‌ستی ساقی؟
- له‌ وه‌لامدا ده‌لێن: راسته‌ مه‌ی و مه‌یخانه و ساقی نه‌هی لیکراون و نابن نزیکیه‌تی هه‌بێ له‌گه‌لێاندا، به‌لام مه‌به‌ست له‌ (مه‌ی) زیکر و یادی خودایه، مه‌یخانه کۆری یادکردنه‌وه - ته‌کیه و خانه‌قا-یه، ساقی شیخی ته‌ریقه‌ت و رێگه‌نیشانده‌ره، بۆیه واتای راسته‌قینه‌ی خۆیان له‌ده‌ستداوه و به‌ مه‌جاری به‌کارهاتوون، بۆ سه‌لماندنی راستی و درووستی قسه‌کانمان، چهند به‌لگه‌یه‌ک ده‌خه‌ینه به‌رچاو: قور به‌سه‌ر زاهید که‌وا مه‌حرومی ئه‌سپاری (مه‌ی) ه

راحه‌ راحت به‌خشی رۆح راحراحه‌ی دل پر نوور ده‌کا (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 46)

خاک به‌سه‌ره‌ زاهیدی رباباز، چونکه له‌ نه‌هینی مه‌ی تیناگه، پێکی مه‌ی ئاسووده‌به‌خشی رۆحه و دل و ده‌روونیش پر له‌ نوور ده‌کات.

عیشقه خومی مه‌یکه‌ده‌ی هینایه جۆش

عیشقه تازهی کرده‌وه عه‌ده‌ی قه‌دیم (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 183)

لیرده‌ا شاعیر به‌ روونی (عیشق و مه‌ی) به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیت‌ه‌وه، ده‌لێت: ئه‌وه عیشقه (خوم = کۆپه‌ی مه‌ی) (مه‌مه‌د نووری عارف: ٣٥٧) له‌ مه‌یخانه‌کان هیناوه‌ته‌ جۆش، ههر عیشقیشه ئه‌وه به‌لێنه‌ی له‌ پێشیننه‌ به‌ خودامان دابوو، تازهی کردۆته‌وه، مه‌به‌ست له‌ عه‌ده‌ی قه‌دیم ئاماژه‌ بۆ ئایه‌تی: (ألست بریکم قالوا بلی... ) (الاعراف: ١٧٢).

خه‌مماڕینی ئه‌مما مه‌ستی شه‌پابی عومری دوورپۆژه‌یی

خه‌جاله‌ت بی چه‌ نابینای که‌ که‌سبی ره‌نگ و بۆی ناکی (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 165)

مه‌لاوه‌سمان سه‌رزه‌نشتی مه‌ستان ده‌کات و ده‌لێت: له‌ مه‌ستی دای، به‌لام مه‌ستی شه‌پابی دونیایی، ئه‌ی خه‌جاله‌ت بی، چیه‌ نابینای هه‌ست به‌لایه‌نی ئه‌وه مه‌یه‌ خراپه‌ ناکی. یاخود هه‌ست به‌ په‌نگ و بۆی شه‌پابی راسته‌قینه‌ ناکی، که‌ لای ئێمه‌ هه‌یه، که‌ زیکرکردنه‌.

ده‌مپکه‌ من غه‌ریمی مه‌ی فرۆشم شوکری تۆ یاره‌ب

هه‌وا خواهیکی وه‌ک ساقی به‌یه‌ک غه‌مزه‌ له‌باتی دام (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 110)

ئاماژه‌ به‌ شیخی ده‌کات و به‌ ساقی ناوی ده‌بات، ده‌لێت: ده‌مپکه‌ من قه‌رزاری مه‌ی فرۆشم، سوپاسی خوایه‌ گیان، ساقی به‌یه‌ک غه‌مزه‌ و ئیشاره‌ت له‌جیاتی دامه‌وه‌.

مه‌ی و ساقی و مه‌یخانه

له‌ته‌وه‌ری پێشوو بۆمان روونبووه، هه‌رسێ چه‌مکه‌که‌ به‌ واتای مه‌جاری وه‌ک هیمایه‌ک به‌کارهاتوون، له‌واتای راسته‌قینه‌ خۆیاوه‌ لادراون، بۆیه‌ له‌م ته‌وه‌ره‌ به‌ پێویستمان زانی هه‌لۆه‌سته‌یه‌ک له‌سه‌ر چۆنیه‌تی باسکردنی له‌ نێو ده‌قه‌شعیره‌کانیدا هاتوون.

شاعیر له‌ ده‌قه‌ شعیره‌کانیدا هه‌میشه‌ واده‌رده‌که‌وێ که‌ مه‌ی خواردۆته‌وه‌ و هه‌میشه‌ش بۆته‌ قوربانی ده‌ستی ساقی و خاکی ده‌ری مه‌خانه‌ی به‌رنه‌داوه، شوکرانه‌ی خوای کردوو له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کان، به‌تایبه‌ت له‌زه‌ت و خۆشی مه‌ی. ئه‌گه‌رچی نموونه‌ی شیعری زۆرن له‌مباریه‌وه، به‌لام له‌خواره‌وه ئاماژه‌ به‌ هه‌ندیکیان ده‌که‌ین.

مه‌ی:

( مەى، بادە، شەپاب، عەرەق، خەمر، ... ) خواردنەوهى له جیهانى واقیعی و سۆفیانەدا، لەززهت و خۆشى خۆى هەیه، بەلام له سۆفیانەدا عاشق كە مەست دەبى، زیاتر هەست بەبوونی مەعشوو قەكەى دەكات و لىی نزیكەدەبیتەوه، چونكە وێردى زمانى ناوى مەعشوو قە، مەلاوه سمان تاسەر ئیسقان عاشقى مەعشوو قەیه تی و نایه وئ ساتى له یاردووربى، هەربۆیه هەولیداوه هەمیشە له گەل مەى بژى و سەرماستانه له بارهیه وه بدوئ، هەرگیز گوئى بەقسەى هیچ كەسێك نەدات، له خواره وهدا چەند نموونه بهك دەخهینه بهرچاو:

شەپابى نابى عیشقه قووتى رۆحم

نە ئەفسەردەى هەواى تریاك و بەنگم ( مەلاوه سمان: 1973: 51 )

شاعیر پەنا بۆ مەى دەبا و دەلێت: بادە و شەپابى رۆحى دەخۆمه وه، نەك تریاك ( تلیاك ) و حەشیشە، چونكە ئەو (مەى) هى من مەى راسته قینه و ئارامبەخشی دەروونه و زیانم پیناگەیه نیت، نە وهكو ئەو (مەى) یهى كە مەستیه كى گێژ و حۆلكەرە، بۆیه بۆتە خۆراكى گیانم.

بە چاوم سویند دەدهى هەى هەى نەكەى نۆشى پیاڵهى مەى

شەپاب نۆشم بە چاوى تۆ له ئەوقاتی قەسەم جانا ( مەلاوه سمان: 1973: 77 )

سویندى دەدەن و هەى هەى لیدەكەن كە مەى نەخواته وه، بەلام له وهلامدا دەلێت: سویند بە چاوى تۆ - یان له بەر خاترى تۆ - گیانە من هەموو دەم بە پیاڵهى مەى مەى دەنۆشم، چونكە مەى ( زیکر ) سەرچاوهى شادبوونمە بە تۆ.

له تەعنهى سۆفى و واعیز هەتا دەمرم نیم عاجز

بە شوكرانهى هەزار نيعمهت، خوسوسەن لەززهتى بادە ( مەلاوه سمان: 1973: 57 )

له تانە و تەشەرى سۆفى و واعیزى رپایى دلگران نابم و هەتا دەمرن، چونكە خودایه تۆ نيعمهتى زۆرت له گەل كر دووم و شوكرانه یان دەكەم، بە تايبەت نيعمهتى بەخشینی مەى لای من؛ لەسەر ووی هەموو نيعمهتەكانە.

ساقى:

مەبەست له ساقى - وهك له پيشتردا ئاماژەمان پيكرد و له بارهیه وه دواين- رابەرى تەریقەت و رپگە نیشاندهرى عاشقه، هەمیشە وهك ساقى دەستى شاعیرى سۆفى گرتوو و وایكرتوو و پشتر و بە شەوقه وه بۆ مەى خواردنە وه بچى و له مەیخانه دانەبریت، هەربۆیه له ستایشى ساقیدا دەلێت:

وه ره عومری گران مایهت نیساری بوروبوت و مه ی که

خه جالهت باری ساقی بی، له گه ل سینه و سه ری خالی (مه لاهه سمان: 1973: 80)

لیره دا مه لاهه سمان ته نیا خو ی نایه و یه ت مه ی نو شی دهستی ساقی بی، به لکو بانگه شه شی بو ده کات و ده لیت: وه ره ژبانی دونیایهت به فیرپۆ مه ده و خو ت شه رمه زاری دهستی ساقی بکه و تا دل و ده روونت خالی نه بیت، چونکه مه ی نارامبه خشه و ساقی بۆمان ده رازینیتته وه و پیمانی ده دات. به واتایه کی تر: وه رن دونیا دوو پۆژیکه و ده بی بمرین، بو له گه ل بۆنخو شی و له زه ته تی باده نه ژین، وه ره با خه جاله تی دهستی ساقیبین، نه و ساقیبه ی دل و ده روونی جگه له به خته وه ری ئیمه هیچی خالییه و هیچی تیدانییه.

چاوت چیبه ساقی ده هه نت پر مه ی باقی

مه حرومی نه شه یی نه و مه یه هه ر سو فله سو قاقی (مه لاهه سمان: 1973: 227)

واته: سه یری چاوی ساقی بکه و ببینه دانی پر له مه ی نه مره، نه و که سه ی له م له زه ته دوور و بیبه شه، ته نیا که سیکی کۆلانگه ر و بی نه که. مه بهستی نه وه یه که شیخه که ی هه میشه دم و زاری به زیکره، سو فیانی له ده وری کۆبوونه ته وه بو زیکرکردن، نه وه ی له م دانیشتنه بیبه ش بی، که سیکی کات به هه ده رده ره.

نه وا عومرت به زایبع چوو، نه دونیات بوو، نه دینت بوو

له خه تتی مه سه حه فی ساقی بخونه عومری دوو باره (مه لاهه سمان: 1973: 99)

نه وه ته منی جوانی دونیایهت به فیرپۆ پۆیی، نه دونیات بو به ده ستها ت، نه دوامایش، وه ره عومری خو ت دوو باره بکه وه، له ده وری نوو سراوی و پینمایه ی ساقی ریگه نیشانده ر به. مه یخانه:

لای (مه لا وه سمان) مه یخانه - ته کیه و خانه قا- خاکیکه پپویسته به خاوین و پیرۆز رابگیرئ، هو کاره که شی په یوه سه ته به عیشه وه، وه ک له م دیره دا ده لیت:

عیشه مه یه مه عریفه ت بازاری نرخی مه یکه ده

چاک وه هایه خاکی ریگه ی که ین به موژگان روفت و روو (مه لاهه سمان: 1973: 11)



ئه‌وه عیشقه بۆته سه‌رچاوه و مایه‌ی زانینی شته‌کان و له مه‌یخانه‌دا نرخ‌ی هه‌یه و به‌ده‌ست دێت، بۆیه واچاکه رێگه‌ی مه‌یخانه به برژانگ بمالین و خاوینی رابگرین. مه‌به‌ستی خزمه‌تکردنی کۆر و زیکری سوڤیانه‌یه.

خه‌زه‌ف بێ سینه‌ گهر زهرفی مه‌حه‌به‌ت بێ سه‌ده‌ف واړه

که‌دوبی سهر ئه‌گهر سه‌نگه له‌رپێ مه‌یخانه خۆشحالی (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 81)

له ستایشی مه‌یخانه‌دا ده‌دوێ، که‌ره‌سته‌کانی ناویشی لا به‌نرخ و په‌سند ده‌بێ، ده‌لێ: ئه‌گهر سینه‌ وه‌کو خه‌زه‌ف - قاپی له‌گل دروستکراو- یش بێ، که جامی مه‌ی خوارده‌وه و مه‌یخانه‌بوو، ئه‌وه وه‌ک سه‌ده‌ف وایه، ئه‌گهر سه‌رپک راگری ته‌واو و سه‌نگه- ئه‌گهر تێگه‌یشتووێ، تێده‌گه‌ی ئه‌وه له رێگه‌ی مه‌یخانه‌دا خۆشحالی.

شۆر و شه‌ره‌ری عیشقه له شیشه‌ی مه‌یه قولقول

وه‌ک که‌بکی ده‌ری دێ له ده‌ری مه‌یکه‌ده‌ نالم (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 41)

شوره‌شورپی عیشقه که‌وا له پیا‌له‌ی مه‌ی مه‌یخانه‌دا قولقول ده‌کات و ده‌نگی لێوه دێت، ههر بۆیه وه‌کو که‌و ده‌نالینم و ده‌خوینم له ده‌وری مه‌یخانه‌دا.

## عیشق و مه‌ی ناساندن و شانازیکردن

ناساندن:

مه‌لاوه‌سمان (مه‌ی و عیشق) به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستینه‌وه، پێی وایه: به‌ تیکه‌لاوبوونیان خۆشیه‌کی زیاتر ده‌به‌خشن و ههریه‌ک له‌لایه‌ک کاری زیاتر دروستده‌که‌ن، ده‌لێت:

نه‌هیبی عیشق و خه‌نده‌ی شیشه‌ی مه‌ی

ده‌ده‌ن ههریه‌ک له لایێ زۆر و سه‌دمه‌ت (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 198)

ترسی عیشق و خه‌ندی جوانی پیا‌له‌ی مه‌ی، ههریه‌ک له‌لایه‌ک خه‌لکی کیش ده‌که‌ن و راپیده‌کیشن بۆ خۆی.

تابی عیشق و سازی عیشق و سۆزی عیشق

میوه‌ی ئه‌لوانی جه‌ناتی نه‌عیم (مه‌لاوه‌سمان: 1973: 183)

گهرمی عیشق و سازی و سۆزی عیشق میوه‌ی په‌نگاوه‌نگی به‌هه‌شتی خودان.

شانازىکردن بە تواناى شاعىرىى و نووسىن لە بوارى (عىشق و مەى) هەو:

دائىرەى دوو مەسرەعى شىعرم بووه بەسەرمەشقى عىشق

(حاجى) كوشتەى ئەبرۆتە، (نالى) لەچاو حەيران دەبى (مەلاوہسمان: 1973: 123)

دوو بەيتى دەستپىكى شىعرم لەبارەى عىشق ە سەرمەشقى عىشقەوہىە، حاجى و نالى وەك دوو شاعىرى مەزنى ئەم بوارە بە ديارىبەوہ دادەمىنن، يان بە واتايەكى تر و بە شىوہىەكى گشتى (مەلا وەسمان " تىپروانىنى واىە: خۆى سەرمەشقى عىشقە، چونكە لە بارەى عىشقى حەقىقى دەنووسىت و عىشقى حەقىقى دەردەبرىت، بۆيە جياوازى زۆرى لەگەل شاعىرانى تر؛ وەك: "نالى" و "حاجى" لە دەربرىنى جۆرى عىشقدا هەيە، لەبەر ئەوہى "نالى" و "حاجى" لە بارەى عىشقى مەجازى دەدوین و هەستىان دەردەبرن، بەلام "مەلا وەسمان" لە بارەى عىشقى حەقىقى هەستى دەردەبرىت) (كەرىم، ٢٠١٦: ٥٠).

لايەقى هەر كەس نىبە بىت و لەبەر كاتن غەزەل

رەنگ رەنگى عىشقى تۆ هەر بۆ ساحىبى ديوان دەبى (مەلاوہسمان: 1973: ١٢٥)

لەبابەتى عىشقدا خۆى بە شاسوارى مەيدان دەزانىت و لاى واىە، تەنيا خۆى دەتوانىت، بەم چەشن و پرووہ لەغەزەلدا عىشق رەنگ رىژ بكات، بۆ هەموو كەسىك ئەم كارە ناشىت، چونكە شايستەى ئەم بابەتە نىن و ناتوانن حەقى تەواوى پى بدن.

شۆخ و مەست، مەى پەرىستم داوہرى گەر چاكرم

خاوہنى ديوانى عىشقم عارىفان (تلمىد) دەكەم (مەلاوہسمان: 1973: ١٦٠)

جوان و شۆخ و مەستم، دادوہرىكى مەى پەرىستم و چاڪەكار و خزمەتى دەكەم، هەربۆيە بوومەتە خاوہنى ديوانىكى عاشقانە و سۆفى و عارىفان دەكەمە قوتابى خۆم و بە قوتابى خۆمىانى دەزانم.

## نامار

خشتەيەك بۆ ژمارەى دىپرەكان لە كۆى (٤٤) غەزەلدا

ژمارەى غەزەل	ژمارەى دىپر	ژمارەى غەزەل	ژمارەى دىپر	ژمارەى غەزەل	ژمارەى دىپر
١	٧	١٧	٩	٣٣	٧
٢	٧	١٨	٧	٣٤	٩

## گوڤاری قه‌لای زانست

گوڤاریکی زانستی وه‌ری باوه‌پیکراوه له لایهن زانکۆی لوبنانی فه‌ره‌نسی دهرده‌چیت-هه‌ولیر-کوردستان-عیراق

به‌رگی (٦) - ژماره (٤)، پاییزی ٢٠٢١

ژماره‌ی تۆماره‌ی نیوده‌له‌تی: ISSN 2518-6566 (Online) - ISSN 2518-6558 (Print)



٧	٣٥	٧	١٩	٩	٣
٩	٣٦	٩	٢٠	١١	٤
٩	٣٧	٧	٢١	٧	٥
٩	٣٨	٨	٢٢	٩	٦
٩	٣٩	٩	٢٣	٩	٧
٩	٤٠	٩	٢٤	٧	٨
٩	٤١	٩	٢٥	٧	٩
٩	٤٢	٧	٢٦	٧	١٠
١٢	٤٣	٧	٢٧	٧	١١
١٧	٤٤	٩	٢٨	٧	١٢
		٧	٢٩	٧	١٣
		٩	٣٠	٩	١٤
کۆی گشتی دپیره‌کان		٩	٣١	٩	١٥
٣٧٤		٩	٣٢	٩	١٦

### خشته‌یه‌ک بۆ دووباره‌یی وشه‌کان له تیکرای (٤٤) غه‌زه‌لدا

ژ	وشه	چه‌ندجاره‌ی به‌کارهاتوو	کۆی گشتی	پژیه‌ی سه‌دی له کۆی دپیره‌ی غه‌زه‌له‌کاندا	پژیه‌ی سه‌دی له کۆی غه‌زه‌له‌کاندا
١	عاشق	٩	١٧	٤,٥٤٥	٣٨,٦٣٦
٢	عوششاق	٢			
٣	دلدار	٦			

ژ	وشه	چه‌ندجاره‌ی به‌کارهاتوو	کۆی گشتی	پژیه‌ی سه‌دی له کۆی دپیره‌ی غه‌زه‌له‌کاندا	پژیه‌ی سه‌دی له کۆی غه‌زه‌له‌کاندا
١	عیشق	٨٢	٩٥	٢٥,٤٠١	٢١٥,٩٠٩
٢	حوب	٢			
٣	مه‌حه‌به‌ت	٧			
٤	هوا (هه‌وا)	٤			

## گوڤاری قه‌لای زانست

گوڤاریکی زانستی وهرزی باوه‌پیکراوه له لایهن زانکۆی لوبنانی فەرهنسی دهرده‌چیت-هه‌ولیر-کوردستان-عیراق

به‌رگی (٦) – ژماره (٤)، پاییزی ٢٠٢١

ژماره‌ی تۆماره‌ی نیوده‌له‌تی: ISSN 2518-6566 (Online) - ISSN 2518-6558 (Print)



ژ	وشه	چه‌ندجاره‌ی به‌کارهاتوو	کۆی گشتی	رێژه‌ی سه‌دی له‌ کۆی دێرێ غه‌زه‌له‌کاندا	رێژه‌ی سه‌دی له‌ کۆی غه‌زه‌له‌کاندا
١	مه‌عشوق	٤	٢٢	٥.٨٨٢	٥٠
٢	یار	٣			
٣	مه‌حبوب	٢			
٤	حه‌بیب	٢			
٥	دولبه‌ر	٦			
٦	ئه‌حه‌بیا	١			
٧	دۆست	٤			

ژ	وشه	چه‌ندجاره‌ی به‌کارهاتوو	کۆی گشتی	رێژه‌ی سه‌دی له‌ کۆی دێرێ غه‌زه‌له‌کاندا	رێژه‌ی سه‌دی له‌ کۆی غه‌زه‌له‌کاندا
١	مه‌ی	١٥	٢٦	٦.٩٥١	٥٩.٠٩٠
٢	شه‌راب	٤			
٣	باده	٦			
٤	عه‌ره‌ق	١			

ژ	وشه	چه‌ندجاره‌ی به‌کارهاتوو	کۆی گشتی	رێژه‌ی سه‌دی له‌ کۆی دێرێ غه‌زه‌له‌کاندا	رێژه‌ی سه‌دی له‌ کۆی غه‌زه‌له‌کاندا
١	ساقی	١٠	١٤	٢.٧٤٣	٣١.٨١٨
٢	مه‌ی فرۆش	١			
٣	خه‌ممار	٣			

## گوڤارى قهلاى زانست



گوڤارىكى زانستى وهرى باوهپيكراره له لايهن زانكوى لوبنانى فهره نسى دهرده چيت-ههولير-كوردستان-عيراق

به رگى (٦) - ژماره (٤)، پاييزى ٢٠٢١

ژماره ي تۆمارى نيوده له تى: ISSN 2518-6566 (Online) - ISSN 2518-6558 (Print)

ژ	وشه	چه نديجاره ي به كارها توو	كۆي گشتى	رپژه ي سه دى له كۆي ديپرى غه زه له كاندا	رپژه ي سه دى له كۆي ديپرى غه زه له كاندا
١	مه يخانه	٤	٨	١٨,١٨١	٢,١٣٩
٢	مه يكه ده	٤			

ژ	وشه	چه نديجاره ي به كارها توو	كۆي گشتى	رپژه ي سه دى له كۆي غه زه له كاندا	رپژه ي سه دى له كۆي ديپرى غه زه له كاندا
١	مه ست	٢١	٢٤	٥٤,٥٤٥	٦,٤١٧
٢	سه رخۆش	٢			
٣	مه خمور	١			

### ئهنجام:

١. عيشق و مه ي سه رچاوه يه كى پيويست و گرنگن لاي شاعير، بۆيه به شانازى و پر له هيواره بۆ ئه م بابته چووه، به هۆي زۆرى و دوباره بوونه وه ي بابه تى عيشق و مه ي له شيعره كانى مه لاوه سماندا، ده توانين وه ك دوو چه مكى بنه ره تى شيعره كانى سه يرى بكه ين و بليين: ته واوى شيعره كانى به ده ورى ئه م دوو چه مكا سووراونه ته وه.

٢. عيشق زۆرترين وشه ي دووباره بووه وه يه، كه (٨٢) جار له كۆي (٤٤) غه زه لدا دووباره بۆته وه.

٣. مه لاوه سمانى عاشق خۆي به سه ردارى عاشقان ده زانى و لاي وايه كه س ناتوانى وه ك ئه و له باره ي عيشق بدويت، ئه مه ش بۆ راسته قينه ي عيشقه كه ي ده گه رپته وه.

٤. له عيشقا به شيوه يه كى گشتيدا به دوو چه شن دهرده كه ويت، به شيوه ي زۆر به هيز و له وپه رى به هيزدايه، وه ك پاشا خۆيمان نيشانده دا، يان به پيچه وانوه زۆر لاواز و گبرۆده يه، كه ئه مه ش په يوه سه ته به و بارودۆخه ي شاعير تيبكه وتوو و له و ساته ي شاعير شيعره كه ي داناوه.

٥. مه عشوقه كانى مه لاوه سمان چوارن، خودا، پيغه مبه رى خودا (محمد ﷺ) - به راسته وخۆ ناييت من عاشقى پيغه مبه رم، رابه رى ته ريقه ت - عاشقى رابه ره كه ي به عيشقه گه و ره كه ي - خودا كه ي - ناساندوو، زياتر وه ك مه يگير و پوناككه ره وه ي رپگه ي سوڤى عيشقى بۆي دهركه وتوو. يار ( دلدارى

ئافره‌ت)، به‌لام ئه‌م یاره وهک ناو ناوی نه‌هیناوه، که‌چی وهک نازناو هه‌روهک (نالی) حه‌بیه و مه‌حبوبه‌ی بۆ به‌کاره‌یناوه، ته‌نانه‌ت له هه‌ندی‌ک دێ‌پدا حه‌بیه و مه‌حبوبه‌ی بۆ یاری راسته‌قینه - خودا- ش به‌کاره‌یناوه، سه‌ره‌رای حه‌بیه و مه‌حبوبه د‌لدار و مه‌عشوق... به‌کاربردوه، ئه‌مانه وایکردوه له‌گه‌ل عییشه‌کانی تر وهک عییشه‌ی (خودایی) و (پیغه‌مبه‌ر) و (شیخی ته‌ریقه‌ت) تیکه‌ل‌اوبن و هه‌ر ته‌نیا وهک بوونیک له به‌شیک له شیعه‌کانیدا هه‌ستی پ‌ بک‌ریت.

٦. مه‌به‌ست له (مه‌ی، ساقی، مه‌یخانه) له ده‌قه‌شیعه‌کانی مه‌لاوه‌سماندا وهک ه‌یما به‌کارهاتوون، واتا به‌ شیوه‌ی مه‌جازین، ئامانجی به‌کاره‌ینانی‌شان په‌یوه‌سته به‌ عییشه‌وه.

### سه‌رچاوه‌کان

قورئانی پیرۆز، "البقرة، النساء، المائدة، محمد".

کتیبه‌ی کوردی:

شوان، ئیبراهیم ئه‌حمه‌د (2012)، ئه‌ده‌بی کۆنی کوردی، چاپخانه‌ی زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، چاپی دووه‌م، هه‌ولیر. عه‌بدوللا، ئیدریس (2013)، کۆوانه‌کانی ره‌وانه‌پێژی، چاپخانه‌ی رۆژه‌لآت، هه‌ولیر. موتابجی، ئه‌مین، (1973) دیوانی مه‌لاوه‌سمان، چاپخانه‌ی ئاداب-، چاپی یه‌که‌م، نه‌جه‌ف. کتیبه‌ی عه‌ره‌بی:

الفوزان، صالح بن الفوزان بن عبدالله (2018)، شرح کتاب الایمان من صحیح البخاری، مؤسسة التراث الذهبی للنشر والتوزیع، الطبعة الاولى.

القیسی، احمد ناجی (1969)، عطارنامه او کتاب فریدالدین العطار النیسابوری و کتابه منطق الطیر، الطبعة الاولى، مطبعة الارشاد، 1969.

لالو، شارل (2010)، مبادئ علم الجمال "الاستطیقا"، ترجمة: مصطفى ماهر، مراجعة و تقديم: يوسف مراد، المركز القومي للترجمة، القاهرة.

مطر، امیرة حلمی (2013)، مدخل الى علم الجمال و الفلسفة الفن، طبعة دار التنوير للطباعة و النشر، طبعة الاولى، مصر.

نصر، عاطف جودة (1978)، الرمز الشعري عند الصوفية، دار الاندلس للطباعة والنشر والتوزیع، طبعة الاولى.

نامه‌ی ئه‌کادیمی:

په وهندی، محمد عبدالرحمن ابراهیم (2004)، عیشق له لای مه لای جزیری و حافزی شیرازی، نامه ی دکتورا، زانکۆی سه لاهه ددین.

که ریم، پشتیوان ئەسعه د (2016)، شیعەر له روانگهی شاعیرانی کلاسیکی کورده وه کرمانجی خواری و وه ک نموونه، نامه ی ماستەر، زانکۆی سه لاهه ددین.

فه ره نگ

عارف، محمه د نوری (2007)، فه ره نگی دیوانی شاعیران ( نالی، سالم، کوردی)، چاپخانه ی ده زگای ئاراس، هه ولیر.

گوڤاری ئەکادیمی عه ره بی:

احمد، رزق المتولی رزق (2020)، صورة الخمر في الشعر ابي الهندي و اثرها في خمريات ابي نواس ((رؤیة نقدیة تحلیلیة))، مجلة العربية المحكمة، المجلد (24)، العدد (9).

ادریس، خالد علی (2019)، رمزیة الخمر في الشعر الصوفي، مجلة اکادیمیة للبحوث الدراسات للسنة: 2، العدد: 2. حسینی، مهناز کعبان (2021)، مظاهر الحب من وجهه نظر ملا صدرا و الامام الخميني (ره)، مجلة اداب الکوفة، العدد: 47/ج٢.

حیدر، علی & (فارس) عیسی & (عبدالقادر) ماهر (2017)، الحب الاهی في شعر المقدسي، مجلة تشرین للدراسات و البحوث العلمیة، مجلد (29)، العدد (1).

سلیطن، و فیق (2010)، في نظرية المعرفة عند الغزالي مفهوم الحب و التعقيد المعرفة الصوفیة، مجلة جامعة التشرین للبحوث و الدراسات العلمیة المجلد (32)، العدد (2).

الشقرنی، مروی شحاتة محمود (2020)، اثر الخمر في شاربها بین ابي نواس و الشعراء الاندلس، حولیة الکلیة العربیة بایتای البارود، مجلة العربیة المحكمة، المجلد (33)، العدد (1).

صادقی، حامد و (ویسی) یاسین (2012)، المرأة المعشوقة في اشعار المعلقات السبع، مجلة اضاءات نقدیة، السنة الثانیة- العدد السادس.

عباس، مرتضی بابکر احمد (2021)، تجلیات الرمز في الشعر السوداني، مجلة جولیات الاداب و اللغات، المجلد 9، العدد 2، جزائر.

فتاتین، اسماعیل حسن (2018)، لغة الحب الاهی واسلوبها الرمزی عند الشعراء التصوف (دراسة في شعر العفیف للتلسمانی)، مجلة شمالجنوب، العدد الثاني عشر.

محمد، علی فتحي الله احمد (2018)، تطور انماط الرمز في الشعر العربي، مجلة الكلمة، مجلد (25)، العدد (101). مرسلی، بولشعار (2013)، خصائص الفنیة للرمز عند الصوفیة، مجلة علوم اللغة العربیة و ادابها، العدد الخامس.

ناصر، عبداللطیف جدوع(2006)، حب الله و حب رسوله منبع الالهام و الشعر عند الصوفية، مجلة جامعة تكريت الانسانية، المجلد(13)، العدد(9).

سه رچاوه ی ئه نترنیت:

[www.almaany.com/ar/dict/ar-ar](http://www.almaany.com/ar/dict/ar-ar)

## الملخص

إنّ هذا البحث من المواضيع القيمية الرئيسية، وويتمثل في (العشق والخمر) كمفهومين أساسيين في الشعر الكوردي لملا وسمان. هذا، وإنّ ملا وسمان يتموقع مركزاً جوهرياً وفعالاً في قصة وحكاية الحب والعاشق للمعشوق؛ ذلك أن الروح أساس الموضوع، ويكمن في كشف روح الفخر للمعشوق، كما وإن المحاور الأساسية التي يتضمّنها العشق والمعشوق في (الخمر ونوادي الخمر والساقي) تنمو وتظهر جلياً في مساحتها.

إنّ هذا البحث يتألف من مقدّمة وفصلين:

ففي الفصل الأول: سلّط الضوء على بيان أنواع العشق، وتلك الرموز التي سطرّت من قبل الشعر، إلى جانب كشف المعايير العشقية. إنّ هذا البحث يوضّح ماهية مركزية ذلك السؤال: هل أن عشق الشاعر هو عشق إلهي أو دنيوي؟ هذا، وبالإضافة إلى العديد من تعاريف مفهوم العشق وأنواعها، فإنّه يوضح مكامن الخمر ونوادي الخمر، وقيم روح العشق.

إنّ الفصل الثاني يتضمّن معشوق الشاعر، والذي هو عبارة عن (الله، والرسول، ومقدّمة عن طريقة (الشيخ عثمان التويلي) النقشبدي)، إذ يضع كل من هذه المفردات في مجهر البحث، ومن ثمّ يهيء مركزاً لمساحة العشق بنقاط ضعفها وقوتها مركزاً للتمحيص، كما وتناول في هذا الفصل مفردة المشروب. وفي الوقت نفسه، لم يتغافل عن فكرة الحلال والحرام للمشروب أيضاً؛ موضّحاً ذلك بالتفسير والتوضيح.

إنّ دراسة هذا الشعر من الأشعار الكوردية لملا وسمان قد أطفى على السطح محاولة جديدة في ترسيم عوالم دراستها، والتي تتجسّد في عرض إحصائيات الغزل والأوراد الغزلية بطرق حسابية ورقمية، وكالاتي: (العاشق والمعشوق، الحي والمحبوب، الحبيبة وعاشقها، الحبيب والخمر والشراب...).

وفي نهاية البحث، تمّ عرض نتائج البحث وقائمة المصادر، منتهياً نهاية صفحاتها بملخصي اللغة العربية والإنجليزية.



## (Love and Wine) as a Two Fundamental Concept in the Kurdish Poems of Mulla Wasman

### Asst. Lect. Pshtiwan Aasaad Kareem

Department of Medical Laboratory, Soran technical institute, Erbil polytechnic University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq

[pshtiwan.kareem@epu.edu.iq](mailto:pshtiwan.kareem@epu.edu.iq)

### Asst. Lect. Hawkar Jameel Mohammed

Department of Information System Management, Shaqlawa Technical College, Erbil Polytechnic University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq

[hawkar.mohammed@epu.edu.iq](mailto:hawkar.mohammed@epu.edu.iq)

### Asst. Prof. Dr. Azad Ahmed Mahmood

Department of Business Management Technigues, Erbil Technical Management college, Erbil Polytechnic University, Erbil, Kurdistan Region, Iraq.

[azad.mahmood@epu.edu.iq](mailto:azad.mahmood@epu.edu.iq)

## Abstract

This research paper explains (love and alcohol) the incomprehensible founders in Kurdish poetry for them. This is because (Mullah Wasman) is at the center of the essence and active in the story and the story of love and affection for the beloved; That is, the soul is the basis of the subject in discovering the spirit of pride for the beloved. Due to this, it is the basic substance that guarantees love and affection in (the drinker and the descendants of the drinker and the butler) is the appearance and appearance in the areas of this research paper.

This research paper includes the introduction and two chapters:

In the first chapter: The beginning of the discussion is expressed the types of love, and the mysteries that you wrote before the poem, to the side of discovering the criteria of love. This argument clarifies the central nature of the question: Is the love

## گۆقاری قهلاى زانست

گۆقاریكى زانستى وهرزى باوهپيكراره له لايهن زانكۆى لوبنانى فهرهئسى دهردهچيت-ههولير-كوردستان-عيراق

بهرگى (٦) - ژماره (٤)، پاييزى ٢٠٢١

ژماره‌ى تۆمارى نيووده‌له‌تى: ISSN 2518-6558 (Print) - ISSN 2518-6566 (Online)



of the poet the love of God or the world? Thus, this research is added to the number of definitions of the concept of love and its types, because it clarifies the place of alcohol and the descendants of alcohol, and the spirit of love.

The second chapter includes the beloved of the poet, and the one who says: Allah, the Messenger, and the forerunner of the way (Sheikh Othman Al-Tawilae). At that time, it's did not neglect the thought of halal and haram for drinking; this is subject to interpretation and explanation. This poem is about the Kurdish poems, which they did not know, and they turned around on the surface of the new situation is drawing the right worlds, and they embodied in it the details of the lyric and the lyric intentions in arithmetic and numerical way, as followed: (The lover and the beloved, the life and the beloved, the beloved and the lovers, the beloved and the drink and the wine, ...). At the end of the research, we highlight the results of the discussion and the sources, finally the pages Summary for languages: Arabic and English language.